

مجلس به نامزدان وزارت داخله و دادستانی کل رأی اعتماد داد

آقای جاهد افزود در برابر کسانی که از پذیرش صلح سر باز می‌زنند با تمام قدرت و توان مبارزه خواهد کرد.

او گفت کارگیری از کدرهای مسلکی وزارت داخله، ارزیابی و ازدیاد تشکیل پولیس محلی و دادن امکانات بیشتر به آنان نیز در صدر برنامه‌هایم قرار خواهد گرفت.

جاهد ارزیابی مجدد پرسونل پولیس، افزایش تشکیل پولیس در مناطق ناامن بر بنیاد ضرورت، توجه در آموزش و پرورش و حقوق پولیس و ایجاد مصونیت کاری در وزارت را از برنامه‌های دیگر خود عنوان کرد

صفحه ۶

جان کری در کنفرانس خبری با رییس جمهور غنی:

حکومت وحدت ملی پنج ساله است

صفحه ۶

نمایندگان ولایت کندز:

۲۴ هزار تن از کندز آواره شده‌اند

«هیچ ولسوالی کندز تصفیه نشده است»

آگاهان در پیوند به سفر کری به کابل: کری بر عملی شدن مواد موافقت‌نامه سیاسی با می فشارد

صفحه ۳

نخستین پارک اسکی در بامیان افتتاح شد	نویسنده: پل ارتباطی در فرهنگ	حقوق بشر و انترنت	آغاز فصل جنگ: پایان فصل گفت‌وگو
--------------------------------------	------------------------------	-------------------	---------------------------------

ملی پیوستون پروگرام او د ساتنې او خارنې پروژه

د همغږۍ بورډ په گډه ناسته (JCMB) کې چې د ۱۳۹۵ کال د وري میاشتې په ۱۶ نیټه په کابل کې برانستل شوې وه د کلیو د بیا رغونې او پراختیا وزیر انجنیر نصیر احمد دراني د وینا یوه برخه د ملي پیوستون پروگرام، د افغانستان داسلامي دولت یوږیالی او مخکښ پروگرام دی چې تاسو ټول دهغه له نامه سره پیژندگلوي لری. د ملي پیوستون پروگرام له لارې نه یوازې د افغانستان خلکو ته ټولگټي خدمتونه وړاندې شوي بلکې ددې لارې وگړنیز بنسټونه (د کلیو پراختیایي شوراگانې) منځته راغلي دي چې نوموړي بنسټونه به په راتلونکو څو کلونو کې هم خلکو ته لازم خدمتونه وړاندې کړي.

د کلیو پراختیایي شوراگانې نه یوازې د پروژو لومړیتوب ورکوي، پلان جوړولو او د پروژو د تطبیق ظرفیت لري بلکې همدارنگه د هیواد په کلیو او بانډو کې کولی شي ټولنیز او اقتصادي حقایق وارزوي او تحلیل یې کړي. دا ډول ارزونې په حقیقت کې په کلیو کې چې نیمايي خلک یې په بیوزلی کې ژوند کوي، ټولنیز او اقتصادي توپیر ښکاره کوي. د کلیو پراختیایي شوراگانې کولی شي د کلیو د سرچینو، د کلیو اقتصادي غښتلتیا، د کاري فرصتونو دایجاد له پاره موسمي مهال ویش او د اوزگارتیا د کچې نه، روښان انځور وړاندې کړي. همداشان دغه شوراگانې دکلیوالو د لگښتونو او عوایدو دارزوني او تحلیل قابلیت هم لري. د هغې ارزونې په اساس چې د کلیو د پراختیایي شوراگانو له خوا سرته رسیدلي او د ۱۳۹۴ کال د لړم په میاشت کې د کلیو د پراختیایي شوراگانو په پنځم ملي مشورتي کنفرانس کې څرگنده شوه، د هیواد کلي په دريو لویو کتگوریو ویشل شويدي:

- ۱- هغه کورنۍ چې په یوه ورځ کې د یوځل ډوډۍ د خوړلو اقتصادي توان لري - د هغوی ماشومانو ته د دریم نه تر شپږم ټولگي پورې د درس ویلو امکان شته.
- ۲- هغه کورنۍ چې په ورځ کې د دوه ځلې ډوډۍ خوړلو اقتصادي توان لري - د هغوی ماشومان تر دوولسم ټولگي پورې د درس ویلو امکان لري.
- ۳- هغه کورنۍ چې کولی شي په ورځ کې درې ځلې ډوډۍ وخوري ماشومان یې د لېسانس تر دورې پورې د تحصیل امکان لري.

په وروستۍ یوه لسيزه کې مونږ وکولی شوه د کلیو ۳۵ زره پراختیایي شوراگانې منځ ته راوړو. دې شوراگانو وکولی شوه شاوخوا (۹۰) زره پراختیایي پروژو ته لومړیتوب ورکړي، پلان یې جوړ کړي او تطبیق یې کړي. ددې پروژو څخه نژدې (۱۷) میلیونه کلیوال په بیلابیلو سکتورونو لکه ترانسپورت، د بریښنا انرژۍ، اوبو لگولو، روغتیا ساتنې، د څښاک اوبو، د ژوندانه پراختیا، کلیوالي صنایعو اونورو کلیوالي بیخ بناوو په برخو کې برخمن شي. د یادونې وړ ده چې ددې پروگرام له لارې څه نا څه (۲۴۳۰۳) میلیونه کاري ورځې رامنځته شويدي.

د کلیو د بیا رغونې او پراختیا وزارت د (۶.۵) میلیونو څخه زیاتې کاري ورځې منځته راوړي دي او (۸.۵) میلیونو نورې کاري ورځې به د (۱۰۵۶۵) پراختیایي پروژو د بشپړیدو له لارې او د ساتنې او خارنې د لومړي پړاو په تطبیق سره منځته راوړي.

د ملي پیوستون پروگرام تر سیوري لاندې د ساتنې او خارنې د نغدي وجهې پروژې له پاره، (۳۵) میلیونه امریکایي ډالره په دوولسو ولایتونو کې د (۴۵) ولسوالیو (۳۷۰۰) پراختیایي شوراگانو ته ورکړل شويدي. دا لومړی پړاو به تقریباً (۴) میلیونه کاري ورځې منځته راوړي اوڅه نا څه (۱۸۱) زره کورنۍ به ترینه گټه واخلي.

کلي د اقلیم، د واټن د لیرې والي، امنیتي مسایلو، د ملي پیوستون پروگرام د بشپړ شویو پروژو او د اوزگارتیا د سطحې په اساس ټاکل شويدي.

تراوسه پورې هغه غبرگون (فیدبک) چې د ساحې څخه رارسیدلی بڼي چې د ساتنې او خارنې د نغدي وجهې پروژې په کلیو کې ښه اغیزه درلودلې چې کورنیو ته یې د روزمزد او اجرت په وسیله د ژوندانه اړتیاوې چې د غذایی موادو بېې د لوړیدو په حال کې دي، برابرې کړيدي. مونږ به د یر ژر دافغانستان په پاتې (۲۲) ولایتونو کې د ساتنې او خارنې د نغدي وجهې پروژو پراخه کړو چې نږدې (۱۲.۲) اضافي کاري ورځې به منځته راوړي او نژدې (۵۵۵) زره کورنۍ به ترینه گټه واخلي.

د افغانستان ثبات په حقیقت کې د کلیو په ثبات پورې تړلی دی او د کلیو ثبات په خپل وارد کلیو د پراختیا او پرمختگ سره غوټه خوړلې ده. نو که چیرې غوښتي مو وي با ثباته افغانستان ولرو، نو باید د کلیو دپراختیا په برخه کې خپلې هڅې او پروگرامونه زیات کړو.

په نتیجه کې زه غواړم ټینگار وکوم چې هم د ولسي ژمنې پروگرام او هم د سولې له پاره د کارموندنې ملي پروگرام داساسي خدمتونو د وړاندې کولو او دعاید د زیاتوالي په غرض خلکو ته اړیني دي. د ساتنې او خارنې د نغدي وجهې پروگرام په څرگنده توگه کارگرانو ته د پیسو د ورکړې په وسیله بیوزلو کورنیو ته سمد ستي څرگنده اغیزه تمثیل کړیده او د ولسي ژمنې پروگرام به هم یوې سالمې ټولنې ته د ډاډ د حاصلولو له پاره راتلونکو نسلونو ته ارزښتناک خدمتونه سرته ورسوي.

دکلیو د بیا رغونې او پراختیا وزارت
دملي پیوستون پروگرام دعامه اړیکو دفتر

احمد عمران

سخن ماندگار

نسخه‌های معلول در جیبِ کری

جان کری وزیر خارجه آمریکا وارد کابل شده است تا در مورد توافق‌نامه امنیتی میان آمریکا و افغانستان و مسایل مبارزه با تروریسم با سران دولت وحدت ملی گفت‌وگو کند. اما با آمدن آقای کری به کابل، بیشتر برداشته‌ها از سفر این مقام آمریکایی، به ادامه کار دولت وحدت ملی تا چهار و نیم ماه آینده گره خورده است.

در افغانستان باور بر این است که تا چهار و نیم ماه دیگر، مشروعیت دولت وحدت ملی پایان می‌یابد و باید از همین اکنون، راه برای مشروعیت دولت سنجیده شود. حالا که آقای کری وارد کابل شده است، مسایل توافق‌نامه و بحث تروریسم، جایش را به توافق‌نامه سیاسی و مشروعیت دولت وحدت ملی سپرده است. هنوز معلوم نیست که آقای کری با آقایان غنی و عبدالله روی چه مواردی جدا از بحث توافق‌نامه امنیتی صحبت می‌کند، اما در این روزها بحث آمدن آقای کری وزیر خارجه آمریکا به شدت گرم شده و همه حلقه‌های سیاست و قدرت، بار دیگر به نتایج سفر او چشم دوخته‌اند. این در حالی است که توافق‌نامه سیاسی میان آمریکا و افغانستان به عنوان یک مسأله کلان سیاسی - نظامی مطرح است و تا کنون این توافق‌نامه عملی نشده است.

افغانستان حالا که توافق‌نامه امنیتی با آمریکا را امضا کرده است، خواهان تحقق مفاد و اهداف آن می‌باشد. شاید بخش‌هایی از توافق‌نامه که شامل حمایت‌های مالی آمریکا از نهادهای امنیتی کشور است، عملی شده باشد؛ اما از تحقق این توافق‌نامه در تمام عرصه‌های سیاسی و نظامی خبری نیست. به عنوان نمونه: روزانه دست‌کم ۱۰ راکت از خاک پاکستان به افغانستان شلیک می‌شود، اما تا هنوز آمریکا در این مورد موضع‌گیری نکرده است. حالا با توجه به تهدیدهایی که در افغانستان وجود دارد، عملی شدن توافق‌نامه سیاسی به شکل کامل برای دولت افغانستان حیاتی است و در کنار این مسأله، بحث دولت وحدت ملی نیز برای آمریکایی‌ها از اهمیت زیادی برخوردار می‌باشد.

به نظر نمی‌رسد که آمریکایی‌ها به‌زودی دست از سر دولت وحدت ملی بردارند و به یک انتخابات زودهنگام دیگر پردازند؛ اما انتظاری که مردم ما از آمریکایی‌ها دارند این است که در توافقاتشان نسبت به جانب مردم افغانستان صادق باشند. حالا آقای کری در کنار بررسی عملکردهای قرارداد امنیتی افغانستان - آمریکا، به این نکته نیز واقف است که توافق‌نامه سیاسی میان آقای غنی و عبدالله به گونه درست عملی نشده و هنوز قدرت و صلاحیت به گونه قاطع در کنترل ریاست جمهوری است و نیز از اصلاحات نهادهای انتخاباتی و توزیع شناس‌نامه‌های برقی و برگزاری انتخابات، اثری نیست.

توافق‌نامه سیاسی، دولت وحدت ملی را مأمور کرده بود که زمینه برگزاری لویه‌جرگه به هدف تعدیل نظام سیاسی کشور را مساعد گرداند، اما تا هنوز قدمی در این راستا برداشته نشده است. این وضعیت بدون شک نگرانی‌های فراوانی را به‌بار آورده و محبوبیت دولت وحدت ملی را به شدت کاهش بخشیده است؛ به‌خصوص از شاخه ریاست‌جمهوری که خود سنگ‌های کلانی را سر راه اصلاح نهادهای انتخاباتی و تطبیق توافق‌نامه سیاسی گذاشته و نیز قدرت را در مطالعه قومی‌اش به اجاره گرفته است.

مهاجرت و بی‌کاری، از دیگر مصایبی‌اند که در دولت وحدت ملی افزایش یافته‌اند. همچنین مشروعیت دولت وحدت ملی، خود به خود پس از گذشت پنج ماه، با سوال‌های کلانی مواجه می‌شود؛ درحالی‌که رهبران دولت وحدت ملی هم‌اکنون بر روی گزینش افراد به سمت‌های وزارت دفاع و ریاست امنیت ملی اختلاف دارند. این همه می‌رساند که آمریکایی‌ها قصد یک پادرمیانی دیگر میان رهبران دولت وحدت ملی دارند، اما مسلمان این پادرمیانی در حد کلوخ ماندن و از آب گذشتن است؛ در حالی که مردم انتظار دارند آمریکایی‌ها بر تطبیق توافق‌نامه سیاسی تأکید ورزند. واضح است که آمریکایی‌ها نسخه‌های خودشان را برای افغانستان دارند؛ اما مردم ما بر اساس شعارهای آنان، به فکر نهادینه‌شدن دموکراسی در کشورند و از جامعه جهانی می‌خواهند که از رویه‌هایی که مانع شکل‌گیری دموکراسی در کشور می‌شود، حمایت نکنند. مردم افغانستان از جهان و آمریکا می‌خواهند که صادقانه از پروسه دموکراسی حمایت کنند و برای تحقق کامل آن گام بردارند، نه این‌که نسخه‌های معلول و عقب‌افتاده‌ی را به جامعه تحمیل کنند که در نهایت، دموکراسی و ارزش‌های مدرن را مغشوش و مطرود می‌سازند.

آغاز فصل جنگ؛ پایان فصل گفت‌وگو

که به اندازه کافی بر نفوذ و سیطره خود در داخل ولایات بیفزایند.

نیروهای امنیتی کشور در سال پیش رو، روزهای دشواری خواهند داشت. طالبان در سال روان، تدارک یک جنگ تمام‌عیار را گرفته‌اند. این موضوع را کشورهای کمک‌کننده به افغانستان به خوبی درک کرده‌اند و به همین دلیل، در حال رای‌زنی با یکدیگر بر سر موضوع ادامه حضور نظامی خود هستند. باراک اوباما رییس جمهوری آمریکا در دیدار با دبیرکل ناتو بر این مسأله تأکید ورزید و نشست قریب‌الوقوع ناتو در وارسا را برای تجدید پیمان در خصوص وضعیت افغانستان و منطقه حیاتی دانست.

اما تنها تعهد ناتو و یا جامعه جهانی برای بهبود وضعیت امنیتی در افغانستان بسنده نمی‌نماید. تا زمانی که دولت افغانستان نتواند به عنوان دولتی مسوول وارد معادلات سیاسی و نظامی شود، وضعیت به همین شکل باقی خواهد ماند. متأسفانه سران دولت وحدت ملی کمتر حساسیت مسأله را درک کرده‌اند. آن‌ها همچنان فکر می‌کنند که در بازی‌های منطقه‌ی، موقعیت برتر را دارند و می‌توانند که از پس مشکلات امنیتی و سیاسی بیرون شوند؛ در حالی که این خوش‌خیالی و توهمی بیش بوده نمی‌تواند.

آقای غنی به عنوان رییس جمهوری کشور، از وضعیت همان قدر آگاهی دارد که یک ولایت به ساده‌گی به تصرف طالبان درآمد، ولی او در ارگ ریاست جمهوری می‌گفت که «وضعیت کندز تحت مدیریت قرار دارد». حالا هم وقتی آقای غنی از وضعیت امنیتی کشور ابراز اطمینان می‌کند، نباید به آن دل‌خوش کرد؛ زیرا درک او از شرایط به هیچ صورت با واقعیت‌های موجود کشور همخوانی ندارد. آقای غنی چنان از واقعیت‌ها به دور نگه داشته شده که حتا بسیاری از گزارش‌های موثق نهادهای بین‌المللی و ملی را هم نمی‌تواند به درستی بفهمد. در چنین شرایطی، بدون شک نمی‌توان انتظار بهبود وضعیت را کشید.

سیاست دولت افغانستان در قبال مخالفان مسلح، سیاستی منسجم و مبتنی بر واقعیت‌های جامعه نبوده است و به همین دلیل، این گروه را در موقعیت برتر نشانده است. موقعیت فعلی طالبان، ناشی از توانایی‌های رزمی و سیاسی‌شان نیست؛ بل ریشه در ضعف مدیریت و شناخت دولت‌مردان کشور دارد.

ادعاهای بزرگ‌تر دارند و می‌گویند که در جنگ پیروز شده‌اند. این گفته شاید برای کسانی که در مرکز شهرها زنده‌گی می‌کنند، چندان به واقعیت نزدیک ننماید؛ ولی در مناطقی که جنگ جریان دارد، طالبان به اندازه کافی توانسته‌اند که بر روحیه مردم اثر بگذارند و موقعیت خود را برتر نشان دهند.

در پشت این زرمه‌های پیروزی، به هیچ صورت طالبان به تنهایی حضور ندارند. هر اقدام آن‌ها با محاسبات منطقه‌ی و بین‌المللی انجام می‌شود و چنین کاری فقط از توانایی سازمان‌های استخباراتی و نظامی پاکستان برمی‌آید. مقام‌های پاکستانی در اغفال دولت افغانستان و دیگر کشورهای شرکت‌کننده در نشست‌های

سیاسی خود شده است.

آنچه که طی ماه‌های گذشته صرف گفت‌وگوهای چهارجانبه شد، با اعلام موضع طالبان از هم متلاشی شد. حالا زمان آن فرا رسیده که از مقام‌های پاکستانی نسبت به اظهارات آن‌ها پرسش صورت گیرد. آن زمانی که با انداختن باد در غنچه‌های‌شان ادعا می‌کردند که طالبان در چنگ آنان است و هر وقت که بخواهند آن‌ها را به پای میز مذاکره حاضر می‌کنند.

اگر این حرف پاکستانی‌ها درست باشد، که چنین هم هست، پس چرا از حاضر کردن طالبان به پای میز مذاکره ابراز عجز می‌کنند؟ سران دولت پاکستان به‌تازگی از طالبان خواسته‌اند که به مذاکرات صلح لیبیک بگویند؛ زیرا در غیر این صورت، با برخورد ارتش پاکستان روبه‌رو خواهند شد. اما این درخواست به نظر نمی‌رسد که موجب تغییر در موضع طالبان شود؛ زیرا آنان فصل گرما را فرصتی دوباره برای جنگ می‌دانند و نمی‌خواهند که این فرصت را به‌آسانی از دست بدهند.

گروه طالبان در بیشتر از یک سال گذشته با روش‌های مختلف موفق به اغفال دولت افغانستان شد و توانست که نفوذ و سیطره خود را در بخش‌های وسیعی از کشور حفظ کند. همین حالا بر اساس گزارش‌های سازمان‌ها و نهادهای بین‌المللی، طالبان در بیشتر از بیست ولایت حضور گسترده دارند. شاید این گفته به مزاج دولت‌مردان کشور خوش نیاید، ولی وضع بدتر از چیزی‌ست که این نهادها و سازمان‌های بین‌المللی به آن دست یافته‌اند.

نامنی‌های گسترده در شمال کشور، نشان از بدتر شدن اوضاع امنیتی دارد. طالبان که در سال‌های گذشته، فقط در بخش‌هایی از جنوب و شرق مستقر بودند، حالا برنامه سقوط ولایت‌های شمالی و غربی را در سر می‌پرورانند. آیا با این همه، آن‌ها حاضر به گفت‌وگوهای صلح خواهند شد؟!... به هیچ صورت؛ زیرا طالبان

سفير افغانستان در پاکستان به‌صورت نومیادانه‌ی از پایان گفت‌وگوهای صلح سخن می‌گوید. عمر داوود زاخیلوال در گفت‌وگو با رسانه‌ها گفته است که طالبان جنگ را انتخاب کرده‌اند. این سخن نومیادانه هرچند چیز تازه‌ی نیست، ولی نشان می‌دهد که حلقه تأکیدکننده بر آغاز گفت‌وگوهای صلح نیز حالا متوجه خطب بزرگ سیاسی خود شده است.

اگر این حرف پاکستانی‌ها درست باشد، که چنین هم هست، پس چرا از حاضر کردن طالبان به پای میز مذاکره ابراز عجز می‌کنند؟ سران دولت پاکستان به‌تازگی از طالبان خواسته‌اند که به مذاکرات صلح لیبیک بگویند؛ زیرا در غیر این صورت، با برخورد ارتش پاکستان روبه‌رو خواهند شد. اما این درخواست به نظر نمی‌رسد که موجب تغییر در موضع طالبان شود؛ زیرا آنان فصل گرما را فرصتی دوباره برای جنگ می‌دانند و نمی‌خواهند که این فرصت را به‌آسانی از دست بدهند.

گروه طالبان در بیشتر از یک سال گذشته با روش‌های مختلف موفق به اغفال دولت افغانستان شد و توانست که نفوذ و سیطره خود را در بخش‌های وسیعی از کشور حفظ کند. همین حالا بر اساس گزارش‌های سازمان‌ها و نهادهای بین‌المللی، طالبان در بیشتر از بیست ولایت حضور گسترده دارند. شاید این گفته به مزاج دولت‌مردان کشور خوش نیاید، ولی وضع بدتر از چیزی‌ست که این نهادها و سازمان‌های بین‌المللی به آن دست یافته‌اند.

نامنی‌های گسترده در شمال کشور، نشان از بدتر شدن اوضاع امنیتی دارد. طالبان که در سال‌های گذشته، فقط در بخش‌هایی از جنوب و شرق مستقر بودند، حالا برنامه سقوط ولایت‌های شمالی و غربی را در سر می‌پرورانند. آیا با این همه، آن‌ها حاضر به گفت‌وگوهای صلح خواهند شد؟!... به هیچ صورت؛ زیرا طالبان

چهارجانبه دست دارند و این چیزی نیست که از نظرها پنهان باشد. وقتی پاکستانی‌ها می‌گویند که از نفوذ کامل بر طالبان برخوردارند، حرف مفت تحویل نمی‌دهند. آن‌ها با گفتن این حرف، عملاً مسیر گفت‌وگوهای چهارجانبه را تغییر دادند و برای طالبان این فرصت را میسر ساختند

اما تنها تعهد ناتو و یا جامعه جهانی برای بهبود وضعیت امنیتی در افغانستان بسنده نمی‌نماید. تا زمانی که دولت افغانستان نتواند به عنوان دولتی مسوول وارد معادلات سیاسی و نظامی شود، وضعیت به همین شکل باقی خواهد ماند. متأسفانه سران دولت وحدت ملی کمتر حساسیت مسأله را درک کرده‌اند. آن‌ها همچنان فکر می‌کنند که در بازی‌های منطقه‌ی، موقعیت برتر را دارند و می‌توانند که از پس مشکلات امنیتی و سیاسی بیرون شوند؛ در حالی که این خوش‌خیالی و توهمی بیش بوده نمی‌تواند.

ناحیه نوری

دست کم ۲۴ هزار باشند و ولایت کندز به دلیل ناامنی های اخیر در این ولایت، آواره شده اند.

شماری از نمایندگان مردم کندز در مجلس نمایندگان و شورای ولایتی این ولایت با ابراز این مطلب می گویند: از ماه حمل تا اکنون عملیاتی تحت عنوان شفق به منظور نابودسازی طالبان در کندز جریان دارد، اما به دلیل کندی این عملیات، طالبان هر روز قوی تر می شوند.

آنان با انتقاد از حکومت می گویند: این عملیات یک روز به بهانه خرابی هوا و روز دیگر هم به بهانه های دیگر، متوقف می شود و طالبان همه روزه به راحتی داخل شهر آمده و برای برنامه های شان طرح ریزی می کنند.

امرالدين ولي معاون شورای ولایتی کندز در مصاحبه با روزنامه ماندگار، وضعیت امنیتی در این ولایت را وخیم عنوان کرده می گوید: حکومت هیچ اراده ای برای نابودسازی هراس افگانه در کندز ندارد.

به گفته او: طالبان مانده گذشته در ولسوالی امام صاحب حضور دارند و مردم این ولسوالی خانه های شان را ترک کردند که شاید حکومت حمله کند، اما حکومت محلی و مرکزی هیچ اراده ای برای پاکسازی این ولسوالی ندارند. معاون شورای ولایتی کندز با انتقاد از حکومت گفت: هر روز طالبان تا دروازه های کندز می آیند و برای برنامه های شان طرح ریزی می کنند؛ اما والی ساکت و حکومت هم در برابر این تهدیدات بی تفاوت است.

ولی به این باور است که حکومت با وجود داشتن تجهیزات و نیروی کافی اراده ای برای حمله به دشمن ندارد و به بهانه های مختلف مردم را سرگرم می کند.

وی تاکید کرد، یک روز بهانه می کنند که هوا بارانی است، روز دیگر که هوا آفتابی شد، می گویند، زمان مناسب برای حمله نیست.

نمایندگان ولایت کندز:

۲۴ هزار تن از کندز آواره شده اند

«هیچ ولسوالی کندز تصفیه نشده است»

او همچنان گفت: حکومت هیچ ولسوالی کندز را از وجود مخالفین تصفیه نکرده و طالبان هر زمانی که دل شان بخواهد به سرکها آمده، در شهر گشت و گذار می کنند و به راحتی برای حملات شان پلان طرح می کنند. با این حال، داکتر فاطمه عزیز نماینده مردم کندز در مجلس با انتقاد از حکومت می گوید: در چندین منطقه

با گذشت سه ماه مردم همچنان به دلیل ناامنی آواره اند. بانو عزیز گفت: حکومت عملیاتی را تحت عنوان شفق در آغاز ماه حمل برای نابودسازی مخالفان طرح کرده بود که بسیار به کندی پیش می رود.

این نماینده مردم کندز، دلیل کندی عملیات شفق را نبود اراده حکومت برای نابودسازی طالبان دانسته تاکید کرد: از پنج حمل تاکنون نیروهای امنیتی حتا نتوانستند مناطق نزدیک شهر را از وجود مخالفین پاکسازی کنند.

این نماینده مجلس دلیل کندی عملیات را بهانه جویی حکومت تلقی کرده گفت: چند روز پیش به بهانه این که هوا بارانی است، عملیات را آغاز نکردند، اما اکنون که هوا آفتابی شده، باز هم از عملیات خبری نیست.

اما وزارت دفاع می گوید: عملیات شفق که به منظور پاکسازی کندز از وجود مخالفین جریان دارد، در چند روز گذشته به دلیل خرابی هوا، عملیات هوایی به خوبی صورت نمی گرفت.

دولت وزیری سخنگوی وزارت دفاع ملی می گوید: عملیات شفق به منظور پاکسازی کندز از وجود مخالفین راه اندازی شده و تا تصفیه کامل کندز ادامه خواهد داشت. وزیری گفت: ما روز گذشته در کندز عملیات بسیار خوب داشتیم و شش نفر از مخالفین کشته و هشت نفر شان زخمی شدند، بنابراین عملیات ما تا تصفیه کامل کندز جریان خواهد داشت.

این در حالی است که بار دیگر وضعیت امنیتی در ولایت کندز که یکی از ولایت های بسیار مهم در شمال شرق کشور است، وخیم گزارش شده و گفته می شود که بخش هایی از ولسوالی های این ولایت تحت تصرف طالبان قرار دارد و ساکنان شماری از ولسوالی های این ولایت به دلیل ناامنی خانه های شان را ترک کرده اند.

آگاهان در پیوند به سفر کری به کابل:

کری بر عملی شدن مواد موافقت نامه سیاسی پا می فشارد

خارجه امریکا اختلاف نظرهای آقای غنی و عبدالله که باعث کندی روند حکومت داری شده، راه حل برای شان پیشنهاد خواهد کرد.

او گفت: دولت وحدت ملی شورای عالی مبارزه با فساد را ایجاد کرد، برخی ادارات را با وزارتخانه ها مدغم ساخت، با این کار می خواهند، در نشست های وارسا و بروکسل پیام دهند که با فساد مبارزه می کنند.

از سویی دیگر، غلام فاروق مجروح عضو مجلس نمایندگان بایان این که برخی کمک ها مانند؛ امتیاز و معاش نیروهای امنیتی، تجهیز بخش استخباراتی و تجهیز نسبی نیروهای هوایی از طرف امریکایی ها صورت گرفته، می گوید: اما، آنچه در متن توافق نامه امنیتی میان کابل-واشنگتن است، به شکل همه جانبه به آن عمل نشده و حکومت افغانستان نتوانسته مشکلات خود را به تصویر بکشد و یا امریکایی ها نخواستند که این موارد را عملی بسازند.

آقای مجروح افزود: موارد عمده متن توافق نامه با دولت امریکا مبنی بر تجهیز و تمویل نیروهای دفاعی افغانستان و دفاع از سرحدات افغانستان در مقابل دشمن تا هنوز از طرف امریکایی ها عملی نشده است.

به گفته او، با آمدن جان کری به افغانستان اگر دولت وحدت ملی بتواند، دولت امریکا را متقاعد بسازد به آنچه نیاز دولت افغانستان است توجه شود، این سفر بسیار مفید خواهد بود.

آقای مجروح خاطر نشان کرد: یکی از ضعف های حکومت افغانستان که نتوانست از موافقت نامه امنیتی سود ببرد و نتوانست امریکا را وادار به عملی کردن تعهدات موافقت نامه امنیتی بسازد، بی برنامه گی دولت افغانستان بود.

او گفت: هم چنان، تعهداتی که دولت وحدت ملی در برابر امریکا داشت؛ مانند توزیع شناس نامه برقی، حکومت داری خوب، مبارزه با فساد، تعدیل قانون اساسی، برگزاری شورای بزرگ ملی (لوی جرگه) و ... نتوانست عمل کند.

به گفته این عضو مجلس، امریکایی ها تأثیر مستقیم بالای دولت وحدت ملی دارند و به وجود آورنده این نظام اند، بزرگترین حامی افغانستان در جامعه جهانی اند، می تواند حرف شان موثر واقع شود.

آقای مجروح تصریح کرد: متسفانه اختلافات که در بین رهبران دولت وحدت ملی پس از تشکیل این دولت به وجود آمد، نتوانستند به وظایف که برای شان سپرده شده بود جامه عمل بپوشانند.

او گفت: احتمال دارد که با آمدن جان کری رهبران دولت وحدت ملی روی اختلاف نظرهای که دارند، نقطه پایان بگذارند تا به این دولت سر و سامان دهند.

این درحالی است که نیروهای امریکایی در افغانستان قرار است که از شمار کنونی ۹۸۰۰ تن در شروع سال ۲۰۱۷ میلادی به ۵۵۰۰ تن کاهش یابد. جنرال جان نیکلسون، فرمانده جدید نیروهای امریکایی و ناتو در افغانستان پیش از این که توصیه های خود را به واشنگتن ارائه کند، می خواهد وضعیت امنیتی را بررسی نماید.

مبارزه با فساد در صفوف نیروهای امنیتی و در مقابل بررسی از عملی کردن تعهدات امریکا مبنی بر تجهیز و تمویل نیروهای امنیتی کشور با مقامات افغانستان گفت و گو خواهد کرد.

او گفت: ماده مهم دیگر موافقت نامه امنیتی میان کابل-واشنگتن، این است که هرگاه افغانستان مورد تجاوز قرار بگیرد، طرف امریکا و افغانستان به دفاع از آن تصمیم می گیرند که تا هنوز امریکا در قبال راکت پراکنی های پاکستان بالای ولایات شرقی و جنوبی کشور که صورت گرفته؛ توجه نکرده، نیز به بررسی گرفته خواهد شد.

آقای فکور می افزاید: امریکایی ها برخی تعهدات موافقت نامه امنیتی را عملی کرده اند، طیاره های جنگی و طیاره های بدون سرنشین را در اختیار نیروهای امنیتی قرارداده، برخی نیروهای جنگی امریکا دوباره به ولایت هلمند مستقر شده اند و فرقه های نظامی کشور را با موترهای ضد گلوله (رزه) تجهیز کرده اند.

این آگاه مسایل سیاسی با بیان این، عاملی اصلی که آقای غنی نتوانست مکانیزم عملی سازی موافقت نامه امنیتی ایجاد کند، درگیری برسر تقسیم قدرت بود، می گوید: رهبران دولت وحدت ملی نتوانستند کمیسیون های را در سطح متوسط و عالی ایجاد کنند تا در مورد عملی کردن متن موافقت نامه امنیتی با مقامات امریکایی گفت و گو دیدار داشته باشند.

او گفت: این کار باعث شد تا مردم به این موافقت نامه بی اعتماد شود و این موافقت نامه صدمه ببیند و مسوولیت عملی کردن موارد که در موافقت نامه به امریکایی های بود، عملی نشد.

این آگاه مسایل سیاسی خاطر نشان کرد: سفر آقا کری برای افغانستان اهمیت سیاسی و نظامی دارد، موافقت نامه سیاسی که باعث ایجاد دولت وحدت ملی شد، در تطبیق برخی موارد آن میان غنی و عبدالله اختلاف وجود دارد، آقای کری در مورد با ایشان صحبت خواهد کرد.

آقای فکور تصریح کرد: در این سفر جان کری وزیر

درست تجهیز نشده اند و برخی موارد دیگر در موافقت نامه امنیتی استند که تا هنوز عملی نشده اند.

آقای ناطقی هم چنان، افزود: جان کری یک چهره تأثیر گذار در تشکیل دولت وحدت ملی بود. او می خواهد در مورد عملی شدن موافقت نامه سیاسی دولت وحدت، بن بست ها، اختلاف نظرها و مشکلات به وجود آمده در دولت وحدت ملی، از نزدیک با رهبران صحبت کند.

این آگاه مسایل سیاسی تصریح کرد: در میان آقای غنی و عبدالله تفاوت نظر در عملی ساختن برخی موارد موافقت نامه سیاسی مانند؛ اصلاحات، مقرری ها و ... وجود دارد. هر دو شخص باید توافق نامه سیاسی را عملی بکنند، در بحث مقرری های وزارتخانه ها، والیان و ... با همدیگر همکاری و اتحاد نظر داشته اند.

آقای ناطقی خاطر نشان کرد: مشکلاتی که در حال حاضر دامن گیر تمام دولت، مانند اصلاحات انتخاباتی، تعدیل قانون اساسی، برگزاری شورای بزرگ ملی (لوی جرگه) و ... است مربوط اختلاف نظرها نمی شود، به تمام دولت و مردم افغانستان ارتباط دارد.

هم چنان، محمد بونس فکور آگاه مسایل سیاسی می گوید: موافقت نامه امنیتی جز موافقت نامه استراتژی یک است که در زمان حامد کرزی رییس جمهور پیشین به امضاء رسید و در آن مکانیزمی در نظر گرفته شده که در سال یک یا دو مرتبه مقامات افغانستان و امریکا موارد عملی شده آن را به بررسی گیرند.

آقای فکور افزود: اما، نسبت دیده گاه های سیاسی و شخصی بی که آقای کرزی داشت؛ موافقت نامه امنیتی را امضاء نکرد، مکانیزم موافقت نامه استراتژی که امضاء شده بود، ایجاد نشد و هم چنان، دولت وحدت ملی مکانیزم موافقت نامه امنیتی را که امضاء کرده نتوانسته است.

به گفته او، این اولین سفر جان کری به خاطر بررسی موارد عملی شده موافقت نامه امنیتی برای افغانستان است، در این سفر آقای کری، در مورد ایجاد دولت داری خوب،

ابوبکر مجاهد

دولت افغانستان تا اکنون در ایجاد میکانیسم عملی ساختن موافقت نامه امنیتی کابل-واشنگتن جدی عمل نکرده است. برخی از آگاهان و نمایندگان مجلس با اشاره به این مطلب سفر جان کری وزیر خارجه امریکا را به کابل مهم خوانده و گفته اند که دولت افغانستان باید در خصوص عملی شدن مواد موافقت نامه امنیتی با او گفت و گو کنند.

جان کری وزیر امور خارجه امریکا دیروز (شنبه ۲۱ حمل - ۹ اپریل) وارد کابل شد.

وزیر خارجه امریکا در جریان این سفرش با رهبران دولت وحدت ملی دیدار خواهد کرد.

پروسه صلح افغانستان، امنیت منطقه و چگونگی عملی شدن موافقت نامه امنیتی میان کابل-واشنگتن، از محورهای گفت و گوی جان کری با مقام های افغانستانی خواهد بود.

به گفته آگاهان، جان کری یک چهره تأثیر گذار در تشکیل دولت وحدت ملی بوده و اکنون می خواهد در مورد عملی شدن مواد موافقت نامه سیاسی دولت وحدت ملی با مقامات کشور گفت و گو کند.

پس از گذشت دو سال، هیچ یک از مواد موافقت نامه سیاسی تشکیل دولت وحدت ملی عملی نشده است. اصلاحات انتخاباتی، برگزاری لویه جرگه قانون اساسی، توزیع تذکره های برقی از مهمترین مواد موافقت نامه بود که دست ناخورده باقی مانده است.

محمد ناطقی، آگاه مسایل سیاسی در مصاحبه با روزنامه ماندگار می گوید: افغانستان و امریکا دو موافقت نامه استراتژی یک و امنیتی را امضاء کرده اند؛ جان کری در این سفر می خواهد موارد عملی شدن موافقت نامه امنیتی کابل-واشنگتن را بررسی کند.

آقای ناطقی بایان این که برخی مواد موافقت نامه امضاء شده با امریکا عملی شده، می گوید: اما، عملی کردن موارد از طرف امریکایی ها به کندی پیش می رود. به گفته او، یکی از مقامات امریکا در افغانستان گفته بود که مردم افغانستان تهدید می شوند، نیروهای هوایی به شکل

مهدی صمدی

حقوق بشر و اینترنت

بخش سوم و پایانی

درباره آینده
حق ارتباط،
نظرات چندان
امیدوارکننده‌یی
وجود ندارند.
فرانسیس بال
معتقد است
نه تنها این حق
به ثمر نخواهد
نشست، بلکه
تأثیرات عدم
پذیرش آن،
بر حق اطلاع
نیز اثر منفی
خواهد داشت.
او باور دارد که
لزوم حمایت از
کثرت‌گرایی که
هم‌اینک توسط
قدرت‌های
سیاسی مورد
تأکید قرار
می‌گیرد، برای
نابودی آزادی
مطبوعات طراحی
شده است.
وی بحث لزوم
حمایت از هویت
فرهنگی را نیز
تله‌یی برای
از بین بردن
آزادی انتخاب
خواننده‌گان تلقی
می‌کند

آزادنده است، ولی حق ارتباط و امکان مساوی دسترسی و رایه اطلاعات از هر دو سو می‌تواند به این معضل بزرگ نیز پایان دهد. واضعان نظریه حق ارتباط درصدد نیستند تا با آوردن این حق، حقوق پیشین را فسخ نمایند، بلکه منظور آن‌ها ایجاد آزادی‌های بیشتر برای بشریت است، زیرا این حق و حقوق ماقبل مانع‌الجمع نیستند که با آمدن یکی، مابقی از بین بروند. حق ارتباط از دو دیدگاه قابل توجه است. در دیدگاه اول، حق ارتباط به عنوان تعهد دولت برای انتقال اطلاعات به تمام کسانی که خواستار آن هستند می‌باشد، ولی دیدگاه دوم بر ایجاد یک بستان‌کاری معتقد است که در آن شهروندان قدرت عمومی را وادار می‌کنند که شرایط لازم برای تسهیل جریان اندیشه را فراهم سازد.

درباره آینده حق ارتباط، نظرات چندان امیدوارکننده‌یی وجود ندارند. فرانسیس بال معتقد است نه تنها این حق به ثمر نخواهد نشست، بلکه تأثیرات عدم پذیرش آن، بر حق اطلاع نیز اثر منفی خواهد داشت. او باور دارد که لزوم حمایت از کثرت‌گرایی که هم‌اینک توسط قدرت‌های سیاسی مورد تأکید قرار می‌گیرد، برای نابودی آزادی مطبوعات طراحی شده است. وی بحث لزوم حمایت از هویت فرهنگی را نیز تله‌یی برای از بین بردن آزادی انتخاب خواننده‌گان تلقی می‌کند.

در عین حال برخی همانند سزهاملینک هنوز به ایجاد و اجرای این حق امید بسته‌اند. وی در سخن‌رانی خود در WSIS پیشنهاد کرد نام آن از جامعه اطلاعاتی به جامعه ارتباطی تغییر کند. پیشنهاد دیگر او، تصویب یک اعلامیه جهانی حق ارتباط بود. البته هاملینک نیز معترف است که در حال حاضر حق ارتباط هنوز در حقوق بشری مورد تصریح قرار نگرفته است.

حق توسعه
تلاش کشورهای در حال توسعه همواره بر لقای تفکر توسعه بر تحولات حقوقی مختلف از جمله موضوعات مربوط به حقوق بشر است. بیانیه هزاره که در سال ۲۰۰۰ میلادی تصویب شده، بر عناصر ۸گانه توسعه این کشورها تأکید داشته و این کشورها در تلاش‌اند تمام فعالیت‌های کنونی خود را به نحوی به این بیانیه مرتبط سازند. در اعلامیه اصول اجلاس جامعه اطلاعاتی نیز سمت‌وسوی مباحث مربوط به حقوق بشر، بیشتر حالتی توسعه‌ی داشته است، چنان‌که حتی یک پاراگراف از اعلامیه درباره ضرورت عدم تبعیض در برخورداری کشورها از اطلاعات مورد تأکید قرار گرفته است. هم‌چنین کشورها پس از تلاش فراوان نتوانستند درست در پاراگراف‌های نهایی، لزوم مهیا نمودن امکانات در نقاط دوردست و روستایی را به تصویب برسانند. در یک پاراگراف دیگر نیز از جامعه بین‌المللی خواسته شده است تا به انتقال فن‌آوری به این نقاط کمک کند.

رسیده است، یک سیستم بین‌المللی است. در این معاهده کسی از این‌که کشور افغانستان عضویت ندارد ناراحت نیست، زیرا همه پذیرفته‌اند وقتی کسی دارای فناوری‌های مربوط نیست، از حقوق و مزیت‌ها و در عین حال تکالیف موجود برکنار خواهد ماند. شرط یاد شده نیز بر همین مناسبت. مثلاً یک قاعده فیزیک که در سطح مقطع PH.D آن مطرح می‌شود، بر طبق این حق باید به اطلاع مردم برسد، ولی کارشناسان رشته ادبیات در این باره از هیچ حقی برخوردار نیستند، زیرا این حق با آن‌که وجود دارد، مختص افرادی است که در این سطح قرار دارند.

حق ارتباط
تا کنون هیچ مرجع قانون‌گذاری بین‌المللی، بر وجود حق ارتباط به عنوان یک حق بشری تأکید نکرده است. برای اولین بار ژان داری فرانسوی در سال ۱۹۶۹ این مسأله را مورد توجه قرار داد. پیروزی‌های بشر علی‌الخصوص در زمینه چیره شدن بر زمان و فضا باعث شد تا توقعات بشر نیز بالاتر رود. دیگر بشری که راضی بود تا اگر حق اطلاع او به رسمیت شناخته شود آرام بگیرد، حاضر نیست تا قبل از گفتن و رساندن عقاید خود به دیگران کنار بکشد. البته در سال‌های ۱۹۳۰ و زمانی که رادیو متولد شده بود نیز برتولت برشت ایجاد این حق را پیش‌بینی کرده بود. پس از اظهارنظرات داری کسی توجه جدی بر آن نکرد، ولی داری ده سال بعد دوباره این حق را به عنوان یکی از اجزای حقوق بشر جدید مطرح نمود. از نظر وی، حراست از هویت‌های ملی و فولکلور نیز در این حق مستتر است. وی معتقد است طرز تفکر رسانه‌یی یا به عبارت دیگر یک‌سوم بودن پیام‌ها را مشکل پیش روی حق ارتباط می‌دانست و معتقد بود حق ارتباط با ایجاد تفکر ارتباطی می‌تواند به اسطوره‌زدایی از رسانه‌ها بپردازد؛ مشکلی که طی آن هر آن‌چه رسانه می‌گوید، وحی منزل و هر کس که وارد آن می‌شود، به عنوان فرشته آسمانی تلقی می‌گردد. تصور این‌که هنرپیشه‌یی بی‌سواد تنها به خاطر چهره‌ی زمان خود به عنوان یک اسطوره تلقی می‌گردد، برای بسیاری

آزادی ازدواج افراد از یک جنس، تنها یکی از نتایج از بین رفتن اهمیت خانواده در این کشورهاست. هرزه‌گرایی و ارزش دادن به این فعل نیز دلیل دیگری بر این انحطاط است. وضعیت در غرب به جایی رسیده است که فاحشه‌ها و انسان‌های مذکری که در فیلم‌های مستهجن حضور می‌یابند، به عنوان هنرپیشه و هنرمند شناخته می‌شوند. در بلژیک طبق مصوبات قانون، فواحش نسبت به خواست‌های صنفی خود حق اعتراض و حتا راهپیمایی نیز دارند. در این شرایط پرداختن اعلامیه اصول اجلاس سران در ژنیو به مسأله خانواده، می‌تواند قدم مثبت بزرگی باشد. یک پاراگراف از این اعلامیه با عنوان حمایت و حفاظت از ارزش‌های خانواده، به این موضوع پرداخته است.

حق اطلاع به عنوان یک پایه از حقوق بشری
در سال ۱۹۴۹ برای اولین بار در دو ایالت آلمان حق اطلاع به عنوان یک قانون درآمد. پروفیسور کلوکس از استادان علوم ارتباطات معتقد است در کنار آزادی عقیده و بیان و آزادی مطبوعات، اندک اندک مفهوم جدید دیگر و یک حق بالقوه به عنوان حق همه‌گانی برای آگاهی از رویدادها یا همان حق اطلاع، پدید آمد. این مفهوم نشان‌گر آن است که دیگر آزادی‌های سنتی که در این زمینه وجود دارند، کافی نبوده‌اند. این حق به عنوان یک واقعیت هم‌اینک مورد تأکید جامعه بشری است. فرانسیس بال، دیگر استاد علوم ارتباطات در معرفی آن می‌گوید: حق اطلاع به معنی ضرورت برخورداری همه شهروندان از امکان دسترسی به تمام اخبار و گزارش‌های جاری چه درباره خود رویدادها و چه در مورد بیان و تشریح نظرات و عقاید مربوط به آن‌ها می‌باشد. البته مشروط به آن‌که رویدادها و بازتاب‌های آن به شیوه قابل درک برای هر فرد آرایه شود و گرنه، آزادی به امتیازی برای چند نفر تبدیل خواهد شد. این شرط کاملاً عقلانی به نظر می‌رسد. بدین منظور آرایه یک مثال می‌تواند نقشی روشن‌گر داشته باشد. معاهده کره ماه که در بین چند کشور دارای فناوری مربوط به امضا

بخش نخست

بهتر است مردان را بهتر بشناسید (ویژه دختران دم بخت)

شناخت روحیه مردان نه تنها مشکلات زوجین را کم می‌کند، بلکه باعث برقراری رابطه بهتر بین آن‌ها می‌شود. روان‌شناسانی که نقش جنسیت را در برقراری ارتباط مطالعه می‌کنند، این ۱۲ نکته را در مورد شناخت مردان بااهمیت می‌دانند.

۱. مردان در مورد احساس‌شان صحبت می‌کنند اما...

مردان ترجیح می‌دهند در مورد احساسات‌شان غیرمستقیم صحبت کنند. پس از نامزدتان بخواهید برنامه‌اش را برای تعطیلات آخر هفته بگوید یا این‌که فکر و تصور خود را در مورد شما و اولین باری که شما را ملاقات کرده است، بیان کند. پاسخ او روشن می‌کند احساسش چیست و این‌گونه خود را به شما نزدیک‌تر می‌بیند.

۲. مردان با کارهای‌شان دوست داشتن را بیان می‌کنند.

بیشتر مردان ترجیح می‌دهند احساسات و حس دوست داشتن را با انجام برخی کارها بیان کنند؛ مثلاً وقتی وسایل خراب خانه را تعمیر یا حویلی را پاک می‌کنند، یا سطل زباله را بیرون می‌برند، دوست داشتن خود را نشان می‌دهند. حتا خرید کردن برای خانه و زیباسازی محیط آن نیز بیانگر این است که شما را دوست دارد.

۳. مردان ازدواج را جدی می‌گیرند.

مردان معمولاً از ابراز سریع نظر خود واهمه دارند. شواهد نشان می‌دهد آن‌ها ازدواج را بیشتر جدی می‌گیرند، ولی ممکن است مدت طولانی‌تری طول بکشد تا احساس خود را بیان کنند؛ زیرا می‌خواهند مطمئن شوند کاری که انجام می‌دهند، درست است. نتایج یک بررسی روی مردان متأهل نشان داد وقتی مردی با اطمینان کامل تصمیم به ازدواج می‌گیرد، همه جوانب را بررسی کرده و بیشتر معیارها را مطابق میل خود می‌بیند. ۹۰ درصد مردان می‌گویند اگر قرار باشد دوباره ازدواج کنند، با همین همسر فعلی‌شان ازدواج خواهند کرد.

۴. او یک شنونده واقعی است.

بیشتر خانم‌ها وقتی حرف‌های دیگران را گوش می‌دهند، معمولاً با حرکات اشاره و بدن و گفتن کلماتی مثل بله یا نه یا می‌دانم، به آن‌ها نشان می‌دهند که به حرف‌های‌شان گوش می‌دهند. این اشاره‌ها، بخشی از نظر و درک بانوان را به فردی که در حال صحبت است، منتقل می‌کند؛ اما این در مورد مردان صدق نمی‌کند. وقتی که با نامزد خود صحبت می‌کنید و چیزی نمی‌گوید یا حرکتی از او نمی‌بینید، به معنی آن نیست که گوش نمی‌دهد، بلکه ترجیح می‌دهد ساکت باشد و در مورد آن‌چه شما می‌گویید، فکر کند.

۵. مردان بیشتر عمل می‌کنند.

مردان روابط‌شان را با عمل تقویت می‌کنند، نه احساس. بسیاری از مردان، با انجام فعالیت‌هایی مانند ورزش و پیاده‌روی همراه نامزدشان سعی می‌کنند به او نزدیک‌تر شوند.

منبع: تیبان

نویسنده؛ پل ارتباطی در فرهنگ

(نگاهی به چند و چون ادبیات مهاجرت و لزوم نگاه تازه به آن)

رسول آبادیان

بسیاری از ما به محض شنیدن رویکردی تازه از ادبیات به نام ادبیات مهاجرت، حالتی دفاعی به خود می‌گیریم، یعنی این‌که گمان می‌کنیم این گونه ادبی به شکلی صددرصد ریشه در مناسبات سیاسی دارد؛ در حالی که اغلب نویسندگان مهاجر نه تنها ذهنیت‌های سیاسی را با خود یدک نمی‌کشند، بلکه همواره در پی یافتن روزنه‌یی برای سر کشیدن به فرهنگ و مناسبات کشور خود هستند.

ادبیات مهاجرت امروزه دیگر مختص به کشورهای خاصی نیست و نویسنده‌گانی از اقصا نقاط جهان که به اشکال گوناگون از دیار خود دور افتاده‌اند، شامل این گونه رویکرد تازه در ادبیات می‌شوند، نویسنده‌گانی که آثارشان امروزه به زبان‌های مختلف ترجمه شده و در دسترس همه‌گان قرار دارد. چارچوب ادبیات مهاجرت بیش از هر مورد دیگر به مناسبات فرهنگ‌های گوناگون ارتباط دارد و همین ناهمگونی‌های فرهنگی و دلهره‌های زیستن در دیاری غریب، بدنه اصلی آن را تشکیل می‌دهد. نویسنده در این گونه نوشتن، همواره به نوستالژی نظر دارد و سعی می‌کند از این راه سفری

خیالی به گذشته‌ها و خاطرات داشته باشد.

نوع برخورد به نگرش تازه‌یی به نام ادبیات مهاجرت در کشورهای مختلف باعث نوعی پیوند دوباره بین افراد دورافتاده از اصل خویش شده، به این معنا که نویسندگان در سراسر جهان به گونه‌یی بازگو کننده ذهنیات افراد غریب و وابسته به فرهنگی خاص هستند. نویسنده ادبیات مهاجرت به گونه‌یی مانع از گسست هر چه بیشتر فرهنگی می‌شود تا جایی که آثار این دسته از نویسندگان در کشورهای اصلی خودشان هم خواننده‌گانی پر و پا قرص دارد. می‌توان نوشته نویسنده مهاجر را پژواک رنج‌های جمعی دانست، یعنی این‌که او با گذر از دنیای شخصی خود به مرزهای انسانی‌تر با دیدی گسترده‌تر می‌رسد که متعلق به جغرافیایی خاص با ابعاد فرهنگی خاص است؛ نکته‌یی که حدیث نفس همه انسان‌های مانده در غربت است. تا آن‌جا که می‌دانم، از دید بسیاری از ما، همه نویسندگان مهاجر در کشورهای دیگر دارای نگرش‌های سیاسی هستند؛ در حالی که اگر اهل مطالعه جدی ادبیات باشیم، درخواهیم یافت که نویسنده‌گانی با این نگرش از شمار انگشتان دست فراتر نمی‌روند و مابقی نویسندگان هستند

هدف اصلی ادبیات مهاجرت حفظ فرهنگ در مقابل فرهنگی دیگر است و همین کشمکش و نگرانی‌های بزرگ و کوچک، پدیدآیی این گونه ادبی را باعث شده است. نویسنده در ادبیات مهاجرت بیش از هر مورد دیگر نگران غلبه فرهنگی دیگر بر فرهنگ خود است و دفاع جانانه او در این رهگذر از فرهنگ خود به شدت قابل ستایش است. در مواجهه با کتاب‌هایی که به گونه‌های مختلف در چارچوب ادبیات مهاجرت می‌گنجند، درخواهیم یافت که تمام نویسندگان از سراسر جهان این دغدغه فرهنگی و احساس مسوولیت در حفظ آن را وظیفه خود می‌دانند، به گونه‌یی که نویسندگان در دیاری دیگر در زادگاه خود به عنوان سفیران بی‌ادعای فرهنگی مطرح هستند.

نبردی که نویسنده در نوع ادبیات مهاجرت همواره با آن مواجه است، نگرانی از این واقعیت تلخ است که انسان مهاجر به هر دلیلی چه‌گونه باید از حیثیت فرهنگی خود دفاع کند. شخصیت‌ها در داستان‌های مربوط به ادبیات مهاجرت، معمولاً شخصیت‌هایی سرخورده از وضعیت حال هستند و حتا بی‌محتواترین آن‌ها به لحاظ فرهنگی، بازهم ریشه‌های خود را در جایی دیگر جست‌وجو می‌کنند. در روند داستان‌های این گونه ادبی، هیچ‌گاه به شخصیت‌هایی بر نمی‌خوریم که از وضعیت حتا مساعد خود ابراز رضایت کنند، بلکه همواره چشم به روزنه‌یی دارد که او را به یاد گذشته‌های فرهنگی‌اش بیاندازد. تکیه عمده نویسندگان ادبیات مهاجرت به موضوع رعایت چارچوب‌های فرهنگی، نشان می‌دهد که سیاست نقش بسیار کم رنگی در این رهگذر دارد، یعنی این‌که نگرش سیاسی در اقصا نقاط جهان با کمی تفاوت یک هدف را دنبال می‌کند که زیاد هم به مرزهای انسانی مرتبط نیست، و نگرانی از دست رفتن فرهنگی خاص در مقابل فرهنگ‌های دیگر، دغدغه‌یی شریف است که هیچ‌گاه نمی‌تواند از ناحیه یک فرد سیاست‌زده دنبال شود. لزوم نگاه از زاویه‌یی دیگر به نویسندگان مهاجر، آن‌گونه که در کشورهای دیگر سابقه دارد، نکته‌یی است که باید هرچه زودتر زومه‌های آن را آغاز کنیم؛ زیرا نویسنده‌مقیم در کشوری دیگر نه تنها می‌تواند پلی ارتباطی بین دو فرهنگ باشد، بلکه به عنوان حافظ آن‌چه ریشه در غرور فرهنگی‌مان دارد هم قابل توجه است. قبل از هر چیز دیگر باید به این نکته بیاندیشیم که همه نویسندگان در سراسر جهان به دلایل سیاسی مجبور به ترک وطن نشده‌اند، چون اگر چنین باشد، تکلیف معلوم است. اما نگرانی عمده از این‌جا ناشی می‌شود که مبادا نویسندگان شریفی که کارهای‌شان در کشور منتشر می‌شوند نیز در آتش دیگران بسوزند. می‌توان گفت که موثرترین رگه‌های حفاظت از حوزه فرهنگ پارسی در لایه‌های کارهای نویسندگان است که در بیرون از کشور می‌نویسند، یافت می‌شود و این مسأله همان‌گونه که گفته شد، ریشه در نبرد ذهنی و احساس مسوولیت ذاتی دارد که هر هم‌میهن ما در هر کجای جهان با خود همراه دارد. به هر شکل، باید امروزه فاصله حسنی خود را با نویسندگان مقیم در کشورهای دیگر کم کنیم. زیرا در حالت دفاعی، خود را از نوعی ادبیات رایج در جهان امروز محروم کرده‌ایم و مانع بالنده‌گی هرچه بیشتر فرهنگ و ادبیات‌مان شده‌ایم.

که نه تنها فرهنگ و مناسبات کشور خود را فراموش نکرده‌اند، بلکه همواره مبلغ بی‌ادعای آن هم هستند. امروزه در بازار کتاب شاهد کارهایی هستیم که توسط نویسندگان ساکن در کشورهای دیگر نوشته شده‌اند، کارهایی که گرچه نمی‌توان به لحاظ رعایت استانداردهای رایج در داستان‌نویسی به آن‌ها توجه کرد، اما در کندوکاو ذهنیت‌ها و دغدغه‌ها در غربت، کارهایی قابل اعتنا هستند. استقبال از بسیاری کتاب‌هایی که نویسندگان‌شان در غربت پدید آورده‌اند، نشان می‌دهد که بین آدم‌هایی که در دیگر نقاط جهان زنده‌گی می‌کنند و کسانی که مقیم وطن هستند، به لحاظ فرهنگی تفاوتی وجود ندارد؛ بلکه این کشش دوسویه همواره باعث نوعی همدلی بیشتر می‌گردد که در نوع خود فرهنگ‌ساز و جریان‌ساز است. از سویی دیگر در هیچ کدام از کارهایی که توسط نویسندگان در غربت نوشته شده‌اند، هرگز به مسأله‌یی به نام پشت کردن به مناسبات کشور خود و ذوب شدن در فرهنگی دیگر را شاهد نیستیم و همین درگیری‌های حسی عاطفی در مواجهه با فرهنگی دیگر، هسته اصلی ادبیات مهاجرت را شکل می‌دهد.

مرتضی کاخی

سهراب در نقاشی‌هایش بیشتر شعر می‌گوید و در شعرهایش اغلب نقاشی می‌کشد. در آثار او می‌بینیم که مرزهای میان این دو هنر را به خوبی و با آگاهی درنور دیده و توانسته است با نگاهی نقاشانه به شعر توجه کند و با نگاهی شاعرانه به سوی نقاشی برود. این موضوع مخاطب را مسحور و خیره می‌کند از میان تحلیل‌هایی که از آثار سهراب صورت گرفته و در قالب کتاب منتشر شده‌اند و من آن‌ها را مطالعه کرده‌ام، برخی را نپسندیده‌ام و نمی‌توانم نامی از آن‌ها ببرم. برخی دیگر نیز به نظر من با حب و بغض نوشته شده بودند که در رد یا تأیید این آثار نیز سخنی ندارم.

سهراب سپهری شاعری است که با توجه به تمامی هنرها و محاسن کاری‌اش در شعر و نقاشی، به جامعه پارسی‌زبانان به خوبی معرفی شده است. شاید از این منظر او را بتوانیم فردی خوش‌چانس به حساب آوریم. حرکت در مرز شعر و نقاشی دلیل این‌که سپهری توجه افراد بسیاری به ویژه نسل جوان را به خود جلب کرده این است که او هم در شعر و هم در نقاشی برجسته است. سپهری در نزد نقاشان به عنوان نقاشی بسیار مدرن، پیشرفته، با ذوق و جالفتاده شناخته شده است.

سهراب در نقاشی‌هایش بیشتر شعر می‌گوید و در شعرهایش اغلب نقاشی می‌کشد. در آثار او می‌بینیم که مرزهای میان این دو هنر را به خوبی و با آگاهی درنور دیده و توانسته است با نگاهی نقاشانه به شعر توجه کند و با نگاهی شاعرانه به سوی نقاشی برود. این موضوع مخاطب را مسحور و خیره می‌کند.

آشتی با سهراب آسان است

سهراب در بیان شعر و نقاشی‌اش پیچیده‌گی ندارد و بسیار ساده و روان سخن می‌گوید و نقاشی می‌کشد.

برخی از آثار شاعران کلاسیک یا معاصر پیچیده‌گی‌هایی دارند که باید توسط مخاطب کشف شوند. به عبارت دیگر، گویی با مخاطب قهر هستند و مدتی زمان نیاز است تا آشتی میان شاعر و مخاطب برقرار شود. اما در شعر و نقاشی‌های سپهری با خواندن یا دیدن آن‌ها، به سرعت ارتباط میان مخاطب و هنرمند شکل می‌گیرد.

بلاغت و فصاحت زبان

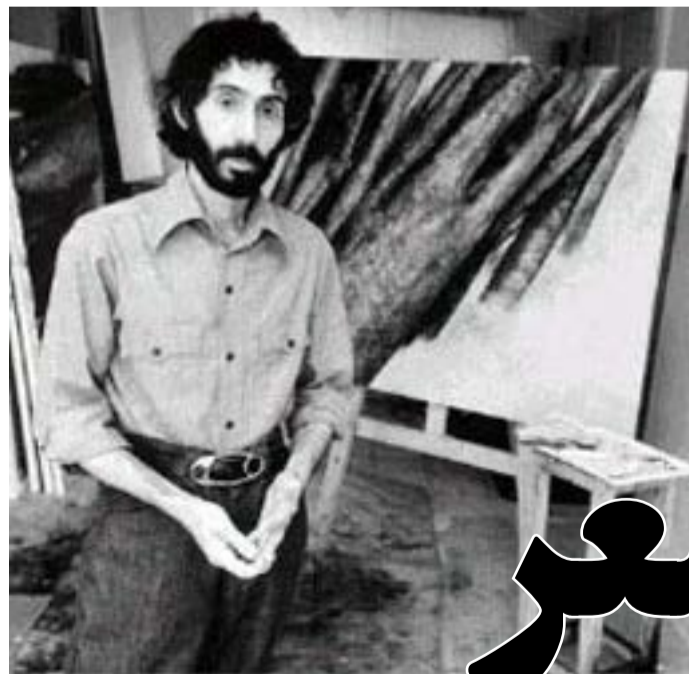
زبان ساده در برقراری این آشتی و ارتباط موثر است. منظور من از زبان ساده، بلاغت هنری سپهری است که سبب می‌شود مقصود او به عنوان شاعر یا نقاش، به سرعت به مخاطب منتقل شود. این فصاحت و بلاغت، هم در تصاویر و نقاشی‌های سهراب و هم در کلامش وجود دارد.

سهراب در این راه و رسم یگانه است؛ در این حوزه شاعر - نقاش دیگری توانسته است مانند سپهری پیش رود. البته شاید شاعر یا نقاشان دیگری از سهراب برجسته‌تر باشند، اما در هر دو حوزه، سپهری سرآمد است و شعر و نقاشی‌اش را بسیار به یک‌دیگر نزدیک کرده است.

«حجم سبز»؛ اوج هنر شاعری سهراب

«حجم سبز» و «صدای پای آب» جزو آثار برجسته سهراب هستند و اوج توان شعری او را نشان می‌دهند. در این آثار، سپهری قیاس‌ها و معادلات شعری را به هم می‌زند تا به شیوه‌یی جدید دست یابد. اما در این حوزه اگر کمی تندروی کنیم، از نورم عادی زبان و بیان خارج می‌شویم.

در این صورت بیان شاعر، کاست طبقاتی کلام را در هم می‌ریزد. کلمات نیز چون انسان‌ها کاست طبقاتی دارند. ضرورتی ندارد شاعر همواره در زبان عاطفی یا گفتمانی باقی بماند و می‌تواند تغییراتی را در این دو ایجاد کند. اما افراط در این زمینه نیز برای شاعر مشکل‌ساز می‌شود.

نگاه نقاشانه سهراب در شعر

آبستره پیش می‌رود. این گونه بیان شعری تاریخ مصرف دارد. شاعران جوان باید چنین مسأله‌یی را مد نظر داشته باشند و به خود این اجازه را ندهند که تا هر کجا که خواستند، از مرز گفتمان یا عاطفه خارج شوند. گاهی این افراد بی‌آن‌که ذوق، سلیقه و درک سهراب را دریابند، تنها شیوه تندروی او در کتاب «ما هیچ ما نگاه» را پیش می‌گیرند.

اگر شاعر تنها در حوزه زبان گفتمان حرکت کند، بیان او خشک و بی‌احساس است. بر این اساس می‌تواند تا حدودی از این زبان خارج شود و عاطفه را با آن بیامیزد. اما آن‌چه باعث مشکل می‌شود، تندروی در این حوزه است.

«ما هیچ، ما نگاه» و تندروی سهراب

سهراب در دفتر «ما هیچ، ما نگاه» دچار همان زیاده‌روی شده است و در بیان مکتب فکری خودش راه افراط را پیش می‌گیرد و کلامش مانند نقاشی به سوی سبک

جان کری در کنفرانس خبری با رییس جمهور غنی:

حکومت وحدت ملی پنج ساله است

وزیر خارجه امریکا شام دیروز در یک کنفرانس خبری مشترک با رییس جمهور غنی گفت که حکومت وحدت ملی پنج ساله است. این اظهارات پس از اظهار نظرهای شماری از مخالفان سیاسی حکومت صورت می گیرد که گفته اند مشروعیت حکومت وحدت ملی پنج ماه بعد پایان می یابد. آقای کری در این کنفرانس از عبدالله و غنی به خاطر همکاری در حکومت داری سپاس گذاری کرد. همچنان رییس جمهور غنی از کمک های امریکا به افغانستان سپاسگذاری کرد. در این حال، افغانستان و ایالات متحده امریکا سومین نشست در مورد تطبیق موافقتنامه همکاریهای استراتژیک را برگزار کردند. در این نشست تطبیق مادهها و محتوای این برنامه بررسی می شود که در سال ۲۰۱۲ بین حکومت های افغانستان و امریکا امضا شد. جان کری وزیر خارجه امریکا در این نشست حضور داشت و در یک کنفرانس مشترک خبری با وزیر خارجه افغانستان از پیشرفت ها در تطبیق این موافقتنامه سخن گفت. آقای کری تاکید کرد همکاری های امریکا با افغانستان در عرصه های سیاسی، نظامی و اقتصادی ادامه خواهد یافت. وزیر امور خارجه امریکا گفت: داعش تهدیدی برای همه است و همه باید در برابر آن مبارزه کنیم. کری در این نشست گفت: هزاران تن از نیروهای ما به افغانستان آمدند تا نگذارند که افغانستان به پناهگاه هراس افکنان مبدل شود. وی گفت: داعش تهدیدی برای همه است و همه باید در برابر آن مبارزه کنیم. وزیر امور خارجه افغانستان افزود: شهروندان افغانستان مردم سالاری را انتخاب کرده اند. روند مردم سالاری کار ساده نیست؛ ما اکنون در امریکا برای رشد آن کار می کنیم. کری تاکید کرد: افغانستان خیلی پیشرفت کرده و ما در

این پیشرفت ها با شما همکار بودیم و خواهیم بود. وی گفت: ما با شما هستیم و با شما همکاری می کنیم. برنامه های بزرگ داریم و موفق خواهیم شد. وزیر امور خارجه امریکا اظهار داشت: امریکا به همکاری خود با افغانستان ادامه می دهد. همچنان، صلاح الدین ربانی وزیر خارجه افغانستان نیز با قدردانی از کمک های واشنگتن به کابل، اعلام کرد که افغانستان برای نشست های وارسا و بروکسل آماده گی کامل دارد. وی گفت که افغانستان در ۱۵ سال گذشته دستاوردهای چشم گیری داشته و همچنان متعهد به نهادینه سازی حقوق بشر، حاکمیت قانون و اصلاحات انتخاباتی است. وزیر خارجه افغانستان در مورد روند صلح افغانستان گفت که حکومت افغانستان در راستای صلح پایدار از هیچ تلاشی دریغ نمی کند. وی افزود که تلاش ها در راستای صلح زمانی موثر خواهد بود که طالبان به میز مذاکره بنشینند. ربانی از جامعه جهانی خواست تا برخی کشورهای منطقه را تشویق کند تا طالبان را به میز مذاکره بنشانند. این سفر جان کری، وزیر امور خارجه امریکا در زمان دشواری برای افغانستان صورت گرفته چرا که دولت اشرف غنی و عبدالله عبدالله به دلیل اختلافات درون دولتی، رکود اقتصادی و قدرت گرفتن طالبان، ضعیف شده است. در همین حال قرار است تعداد نیروهای امریکایی در افغانستان تا آغاز سال ۲۰۱۷ میلادی نصف شود و از ۹۸۰۰ تن در حال حاضر به ۵۵۰۰ نیرو برسد و جنرال جان نیکسون، فرمانده جدید در افغانستان پیش از ارایه توصیه ها و پیشنهاداتش به واشنگتن در جون سال جاری میلادی، در حال حاضر مشغول بررسی شرایط امنیتی در افغانستان است. قرار است جان کری با اشرف غنی و عبدالله عبدالله، رییس اجرایی دولت افغانستان دیدار کند. این دو تحت

توافق نامه دولت وحدت ملی سال ۲۰۱۴ میلادی تقسیم قدرت کردند. توافق سیاسی که جان کری میانجی گر آن بود حاکی از آن است که توافق تقسیم قدرت این دو مقام در سپتامبر سال ۲۰۱۶ میلادی پایان می یابد که بحران های سیاسی در کابل را تشدید کرده است. یکی از جنبش های اپوزیسیون نزدیک به حامد کرزی، رییس جمهور سابق افغانستان تلاش می کند تا در این راه حرفی برای گفتن داشته باشد. با این حال حکم قانونی که این توافق را تصویب می کند هیچ محدودیت زمانی الزام آوری را ایجاد نمی کند و این احتمال وجود دارد که دولت وحدت ملی مثل گذشته یا به شکلی دیگر برای باقی دوره پنج ساله ریاست جمهوری اشرف غنی به کار خود ادامه دهد. کری انتظار دارد در زمانی که در افغانستان است به این نقطه برسد؛ موضعی که مقامات امریکایی امیدوارند به فرونشاندن اصطکاک و مبارزات داخلی کمک کند. یکی از مقامات ارشد امریکا که خواست ناشم فاش نشود گفت: اگرچه این توافق سیاسی بیانگر یک توافق نامه دو ساله است اما این حکم تاریخی انقضایی را تعیین نمی کند. ریچارد اولسن، نماینده ویژه امریکا در افغانستان و پاکستان گفت: جان کری می خواهد در این سفر به ادامه حمایت امریکا از دولت وحدت ملی اشاره کند در حال حاضر تنها ۱۸ ماه از دوره پنج ساله ریاست جمهوری غنی سپری شده است. در جولای سال جاری میلادی قرار است ناتو درباره میزان بودجه نیروهای امنیتی افغانستان اظهار نظر کند. اندرو ویلدر، یکی از کارشناسان افغانستان در اندیشکده «موسسه امریکایی برای صلح» گفت: آخرین چیزی که ما لازم داریم یک بحران سیاسی بزرگ است که مشروعیت دولت وحدت ملی را در سپتامبر سال جاری میلادی زیر سوال ببرد.

امریکا به شهروندانش درباره سفر به پاکستان هشدار داد

ISNA

با توجه به اینکه پاکستان همچنان خشونت های تروریستی قابل توجهی را از جمله حملات فرقه ای تجربه می کند، امریکا به شهروندانش در خصوص تمامی سفرهای غیر ضروری به پاکستان هشدار داد. به گزارش پایگاه خبری زی نیوز، وزارت امور خارجه امریکا در تازه ترین هشدار سفر به پاکستان که جایگزین هشدار منتشر شده در ۲۸ اوت سال گذشته میلادی شده گفت: پاکستان همچنان خشونت های تروریستی قابل توجهی از جمله حملات فرقه ای را تجربه می کند. چندین گروه تروریستی خارجی و داخلی به ایجاد خطر برای شهروندان امریکایی در سراسر پاکستان ادامه می دهند.

اگرچه سفارت امریکا در اسلام آباد و کنسولگری اش در کراچی به انجام خدمات کنسولی برای تمامی شهروندان امریکایی ادامه می دهند اما این دو مقرر دیپلماتیک اغلب به خاطر شرایط امنیتی در خدماتی که می توانند ارائه دهند، محدود شده اند. کنسولگری امریکا در پیشاور دیگر خدمات کنسولی ارائه نمی دهد و کنسولگری امریکا در لاهور نیز به طور موقت به حالت تعلیق درآمده است.

وزارت امور خارجه امریکا ضمن اشاره به اینکه خشونت های فرقه ای همچنان تهدیدی جدی در سراسر کشور محسوب می شود و دولت پاکستان به تقویت قوانین مربوط به توهین به مقدسات ادامه می دهد گفت: جوامع اقلیت مذهبی قربانیان کشتارهای هدفمند و اتهامات کفرگویی و توهین به مقدسات شده اند.

وزارت امور خارجه امریکا که حملات مختلف از جمله حملات مسلحانه علیه تاسیسات حفاظت شده همچون تاسیسات نظامی و فرودگاه ها را زیر نظر دارد گفت: تروریست ها به دانشگاه ها، مدارس، گردهم آیی ها، عبادتگاه ها و بازارهای بزرگ در چندین شهر پاکستان حمله کرده اند.

از آغاز سال ۲۰۱۶ میلادی یک عامل انتحاری در مقابل یک مرکز بهداشتی درمانی در کویت، بلوچستان جان دست کم ۱۵ تن را گرفته و ۲۵ تن دیگر را زخمی کرده، افراد مسلح به دانشگاه باچاخان در استان خیبر پختونخوا حمله کرده و جان ۲۲ تن را گرفتند و یک عامل انتحاری خودش را در پارکی در لاهور منفجر کرده که در پی آن ۷۰ تن کشته و بیش از ۳۴۰ تن زخمی شدند.

وزارت امور خارجه امریکا گفت: دولت پاکستان در پی حملات یا در واکنش به تهدیدات تدابیر امنیتی شدید را به ویژه در شهرهای بزرگ حفظ کرده است.

مجلس به نامزدان وزارت داخله و دادستانی کل رأی اعتماد داد

هارون مجیدی

نامزدان پیشنهادی حکومت برای دادستانی کل و وزارت امور داخله، رأی اعتماد نماینده گان مردم در مجلس را به دست آوردند. تاج محمد جاهد، نامزد وزارت امور داخله با کسب رأی تایید ۱۹۰ و فرید حمیدی نامزد دادستانی کل با کسب ۲۰۰ رأی تایید مورد اعتماد نماینده گان مجلس قرار گرفتند. مجموع آرای استفاده شده در رأی گیری دیروز مجلس ۲۲۶ رأی بود و هر نامزد برای کسب پست معرفی شده اش به ۱۱۴ رأی نیاز داشت. عبدالروف ابراهیمی، رییس مجلس نماینده گان دیروز (شنبه، ۲۱ فروردین) بعد از پایان یافتن رأی گیری نامزدان وزیر داخله و دادستان کل گفت: «نامزدان پیشنهادی دادستانی کل و وزارت داخله توانستند آرای لازم نماینده گان را کسب کنند؛ برای شان آرزوی موفقیت می کنیم و همچنین نماینده گان هم به خواست شان که پایان دادن به سرپرستی در این دو نهاد بود رسیدند و یک بخشی از حکومت را تکمیل کردیم.» اما، پیش از گذاشتن صندوق رأی دهی، نامزدان دادستانی کل و وزارت امور داخله برنامه های کاری شان را جهت کسب رأی اعتماد نماینده گان، به مجلس ارایه کردند. تاج محمد جاهد نامزد وزارت داخله نیز سال روان را برای نیروهای امنیتی، به ویژه پولیس، پُر از چالش خواند و گفت: «اطمینان می دهم که توجه به امنیت و مبارزه قاطعانه با تروریسم از مسوولیت ها و وظیفه اصلی ام در وزارت داخله می باشد.»

آقای جاهد افزود: در برابر کسانی که از پذیرش صلح سر باز می زنند با تمام قدرت و توان مبارزه خواهد کرد. او گفت: کارگیری از کدرهای مسلکی وزارت داخله، ارزیابی و ازدیاد تشکیل پولیس محلی و دادن امکانات بیشتر به آنان نیز در صدر برنامه هایم قرار خواهد گرفت. جاهد ارزیابی مجدد پرسونل پولیس، افزایش تشکیل پولیس در مناطق ناامن بر بنیاد ضرورت، توجه در آموزش و پرورش و حقوق پولیس و ایجاد مصونیت کاری در وزارت را از برنامه های دیگر خود عنوان کرد. به گفته جاهد، در حال حاضر، تمام سرحدات کشور در کنترل قوای سرحدی نیست و در این زمینه و تجهیز آنان برنامه منظم دارد. او توجه به زندان ها، جلوگیری از اخاذی غیرقانونی در شهرها و شاهراه ها، مبارزه با غاصبان و تکمیل تشکیل پنج هزار پولیس زن در وزارت داخله را از اولویت های دیگر خود خواند. فرید حمیدی نامزد دادستانی کل در بخش نخست نشست دیروزی مجلس نماینده گان گفت، در صورتی که نماینده گان به او اعتماد کنند؛ مبارزه با فساد برای به دست آوردن اعتماد از دست رفته مردم بالای اداره دادستانی کل و دسترسی مردم به عدالت جزو اولیت کاری اش خواهد بود. آقای حمیدی افزود: تقویت میکانیسم های کنترل، نظارت، حمایت از اجرات کاری دادستانی و بیرون کردن این اداره از مداخلات سیاسی جزو اولیت های دیگر کاری اش می باشد. آقای حمیدی آزادی را حق هر انسان خواند و تأکید

ورزید که پس از تکیه بر چوکی دادستانی کل، به زندانی و توقیف های غیرقانونی در کشور پایان می دهد. حکومت وحدت ملی در پنجم حوت سال گذشته، پس از استعفا ی نورالحق علومی دگر جنرال تاج محمد جاهد را سرپرست وزارت داخله و بعد از آن فرید حمیدی را به عنوان سرپرست دادستانی کل معرفی کرد. دگر تاج محمد جاهد، با ۲۲ سال پیشینه کار در امور نظامی، تا پیش از این به عنوان فرمانده قول اردوی ۲۰۷ ظفر در هرات کار کرده و دارای سند کارشناسی از دانشگاه نظامی می باشد. محمد فرید حمیدی، با ۱۵ سال پیشینه کار در بخش های حقوقی و قضایی، دارای مدرک کارشناسی علوم جنایی از اکادمی پولیس، کارشناسی حقوق و علوم سیاسی از دانشگاه کابل و همچنان کارشناسی ارشد در بخش حقوق جزا از دانشگاه آزاد اسلامی و کارشناسی ارشد در رشته اداره عامه از دانشگاه هاروارد امریکا می باشد. هم چنان، عبدالروف ابراهیمی رییس مجلس نماینده گان از حکومت خواست که هر چه زودتر نامزدان وزارت دفاع ملی، امنیت ملی و ریاست هلال احمر را به مجلس معرفی کند تا به مسأله سرپرستی در حکومت نقطه پایان گذاشته شود. این خواسته در حالی مطرح می شود که بر بنیاد قانون، هیچ نهاد دولتی نباید بیشتر از دو ماه از سوی سرپرست اداره شود رییس جمهور باید پیش از پایان دو ماه نامزدی را به مجلس نماینده گان معرفی کند.

فرمانده شورای نظامی طالبان:

با امریکا وارد مذاکره مستقیم شویم

پیشرفت در بخش نظامی طالبان نیز شده است. این اظهارات در حالی مطرح می شود که ذبیح الله مجاهد سخنگوی طالبان گفته؛ هنوز این پیشنهاد را دریافت نکرده است. چندی پیش ملا عبدالقیوم ذاکر فرمانده

شورای نظامی طالبان با انتشار بیانیه یی با ملا اختر منصور رهبر طالبان افغانستان اعلام بیعت کرد. وی در این بیانیه با تأکید بر تأسیس امارت اسلامی و مبارزه علیه کفر، اعضای طالبان را به اتحاد فراخوانده است. عبدالقیوم ذاکر اظهار داشت که نسبت به ملا اختر منصور در چارچوب شریعت وفادار است و با وی اعلام بیعت می کند.

ملا عبدالقیوم ذاکر فرمانده شورای نظامی طالبان در پیشنهاد ۱۲ ماده یی از رهبر این گروه خواستار مذاکره مستقیم با امریکا و کشورهای غربی شد. براساس گزارش شبکه تلویزیونی الجزیره، این مقام ارشد طالبان، پیشنهادات خود را در ۱۲ ماده ترتیب و به سران این گروه ارسال کرده است و از آنان خواسته که سیاست داخلی و خارجی خود را بار دیگر بررسی کنند.

فیسبوک نامه

عزیز رفیعی

یک قرن پس از امروز تاریخ این کشور پنج هزار و یکصد ساله را چنین میخوانند:

«صد سال پیش از امروز در یک مرحله «حساس» از تاریخ این سرزمین «اسلامی» و «مرد» خیز؛ یک «دوقلوی» هم قد و هم بست پس از یک انتخابات طولانی به قدرت رسیدند. آنان در سواری بر گردهای مردم از پیشینه‌هایشان چابک تر بودند. هر دو باور داشتند جانب مقابل متقلب هست، اما به روی هم نیاورده همچنان بر اریکه قدرت لنگر زدند. حتا دوستان خارجی‌شان، به شمول مرحوم اروپا، انتخابات‌شان را پر تقلب‌ترین انتخابات جهان خواند. جالب‌ترین حادثه در دوران زعامت این دو سیاست‌مدار عجیب الاستدلال؛ اعلان نتایج انتخابات حکومت وحدت ملی‌شان پس از یک و نیم سال است. این حادثه تا هنوز نقل مجلس منتقدان از دموکراسی و انتخابات بوده و از عجایب و شگفتی‌های تاریخ دموکراسی بشریت به حساب می‌رود. شاید بیشترین وجه تشابه آنان با روزگاران ما پیروی از خواب روحانیون بوده تا از دارالافتی‌های راهبون. یکی متفکر بود و دیگری مجاهد، اما از فکر و جهاد بی‌بهره بودند. با مجبوریت‌ها و محدودیت‌هایی، ظاهراً با هم بودند، ولی هرگز با هم نرفتند. آن‌ها فرصت‌های طلایی را که پس از شهنشاه بابای ملت‌المرحوم، المغفور و المتوکل فی ظل الله المستدام محمد الحامد کرزی سلف اصیل‌شان، به‌دست آورده بودند، بر سر تیم و تیم‌بازی حیف و میل کردند. برنامه‌های قومی-حزبی را با زبان امتزاج بخشیده به‌جای وحدت ملی در حذف ملی قوی‌تر کوشیدند. هر روز برای تقرر مهره‌های تیمی خویش کوشیدند تا طرف را تجرید کنند، ولی سر انجام هر دو خود، تجرید شدند. می‌گفتند به شایسته‌سالاری و زنان باور دارند، اما شایسته‌ها و زنان را خانه نشین و حتا سنگ‌سار کردند. از چهارصد هزار شغل برای زنان، سرک‌های بی‌شمار، برق کافی صد ساله، مهار شدن آب‌های کشور و استخراج معادن وعده دادند، ولی حصول نشد.

مشکل امروزی کابل بانک که بدان سردچاریم نیز توسط آنان پایه‌گذاری شده است! عایدشان بر باج‌گیری از مردم استوار بود و هرازگاهی مالیات بر عوام بیشتر می‌کردند. می‌گفتند نامش وحدت ملی بود، اما بررسی‌های امروزه نشان می‌دهد که ملت بیشتر از آنان وحشت به حافظه برداشته بودند. با اسلاف امیر المومنین ما کینه ورزیدند و خدا هیچ بر آن‌ها نه بخشید. روزشان روز گلی بود و شب‌ها از خواب می‌پریدند. در سیاست‌های اقتصادی در حمایت از تجار بودند و جیب مردم بر آنان بخشیدند. وقتی نرخ نفت (یک ماده که در گذشته برای وسایط استفاده می‌شده است) پایین آمد، برق را قطع کردند تا میلیون‌ها بشکه نفت بازار را در برق حرارتی مصرف کنند و تاجران توان ندهند. به بخشی از این حکومت که به سیاست حذف پرداخت و برنامه‌های بزرگ تاریخی را تطبیق کرد، افتخار می‌کنیم. از کار نیک همان بزرگان است که امروز ما یک ملت واحد هستیم و همه از یک ایزار بند!

رحمت‌الله بیگانه

به جای خدا

شام روز گذشته، نماز را در مسجدی ادا کردم، وقتی متوجه حرکات نماز و صف نماز شدم، فکر کردم چه پیام کلانی در دین و عبادت نهفته است.

زمانی رنگ‌ها، سن‌ها، چهره‌ها و زبان‌های مختلف در یک صف، برای ادای عبادت پهلوی هم قرار می‌گیرند، مانند لشکر منظمی‌اند که با یک فرمان حرکت می‌کنند.

پهلوی به پهلوی، شانه به شانه، با یک حرکت، در یک محل با یک سلام و نیت، با دعا و نیایش و محبت، این‌همه چه زیباست.

اما سوگ‌مندانه با وجود این خوبی‌ها، مسلمانان بیشتر از دیگر ادیان متفرق‌اند و با وجود قبله و کتاب واحد، حرکات نفرت‌انگیزی به‌خاطر نفی یک‌دیگر انجام می‌دهند.

این برخوردهای افراطی و ابلهانه می‌رساند که ما هنوز به عمق و مغز عبادت و نیایش نرسیده و پی‌نبرده‌ایم و پیام بزرگ دین را درک نه کرده، با وجود رفتن به عبادت‌گاه، وضو گرفتن و نماز خواندن، هنوز فاصله عمیقی با اسلام و پیام انسان‌ساز این دین داریم.

اگر ما به خدا با حرکات مختلف عبادت کنیم، چه فرقی خواهد داشت. چرا ما جاهلان به‌جای خدا تصمیم می‌گیریم و دیگران را ناحق و باطل پنداشته، گمراه گمان می‌کنیم و به خود جرأت می‌دهیم تا مقدسات دیگران را توهین کنیم.

مگر ما را خدا قاضی، دادگاه و حکم ادیان تعیین کرده است؟ به باور من این‌همه استنباط‌ها و لغزش‌های رأی و فکر است که ما این‌گونه به‌جان هم افتیده‌ایم؛ چه فرق خواهد کرد، اگر کسی با شستن پا، دیگری بدون آن، کسی با اشاره و دیگری با تمام وجود، کسی با زبان و دیگری با ادا، کسی با قرأت، دیگر با سکوت، خدا را عبادت کند.

ما انسان‌ها با افراط و تفریط از دین دوزخ و عذاب الهی می‌سازیم؛ دین و معتقدات به‌خاطر مهربانی بین آدم‌هاست، نه برای کشتن، دریدن و نفی انسان و انسانیت!

احمد فرید مزدک

ما مشکل ساختاری داریم. افغانستان تنها نام نیست، یک راهبرد «دولت-ملت» سازی است. یک راهبرد غیرعملی. پایه این راهبرد همان فکرهای امانی-طرزی است که ایجاد «ملت افغان» و «دولت افغانی» را در نظر داشت.

افغانستان خانه افغان و غیرافغان است. همه را افغان ساختن حداقل نادرست است. باهم شدن و باهم رفتن در یک جغرافیا و آنرا وطن آزاد و آباد ساختن، بدون همدگرپذیری و رعایت همه هویت‌ها و واقعیت‌های ریشه‌دار و جا افتاده فرهنگی در آن ناممکن است.

کشور

جهان‌نا

اشتون کارتر: آمریکا توان نظامی خود در آسیا-اقیانوسیه را افزایش می‌دهد

وزیر دفاع آمریکا گفت: پنتاگون به‌خاطر افزایش فعالیت‌های چین در منطقه، توان نظامی خود در آسیا-اقیانوسیه را تقویت و زرادخانه‌های پیشرفته‌ی را در منطقه مستقر خواهد کرد.

اشتون کارتر که در سمینار سیاست آمریکا در آسیا-اقیانوسیه در نیویورک سخنرانی می‌کرد؛ گفت: کشورهای منطقه از نظامی شدن این منطقه و به‌ویژه اقدامات چین نگران هستند.

کارتر خاطر نشان کرد: آمریکا وارد مرحله جدیدی از ایجاد توازن در بین نیروهای خود در منطقه شده و واشنگتن تجهیزات پیشرفته نظامی، از جمله سه ناوشکن رادارگریز را در منطقه مستقر خواهد کرد.

او همچنین بر اهمیت دوستان و متحدان منطقه‌ی آمریکا تأکید کرد و گفت: جاپان به عنوان یکی از این متحدان با تقویت توان نظامی و تغییر در محدوده عملکرد نیروهای دفاع از خود، اقدامات رو به جلویی را انجام داده است.

وزیر دفاع آمریکا قرار است هفته جاری در سفر به هند با مقام‌های هندی در خصوص همکاری‌های نظامی گفت‌وگو کند.

او همچنین برای بررسی پایگاه‌های نظامی اطراف دریای جنوبی چین و مشاهده رزمایش مشترک آمریکا و فیلیپین از نزدیک، به این کشور نیز سفر می‌کند.

قرار است نیروهای آمریکایی در آینده‌ی نزدیک در پایگاه‌های نظامی جدید این کشور در فیلیپین مستقر شوند.

اسلام آباد نقش مهمی در کاهش تنش‌های ایران و عربستان ایفا کرده است

رییس‌جمهور پاکستان ضمن تأکید بر توانایی این کشور بر حل‌وفصل تنش‌های کشورهای منطقه اعلام کرد که اسلام‌آباد نقش مهمی در کاهش تنش‌های ایران و عربستان ایفا کرده است.

ممنون حسین، رییس‌جمهور پاکستان در فرماندهی و ستاد «کوئته» در ایالت «بلوچستان» گفت: پاکستان نقش مهمی در کاهش تنش‌های ایران و عربستان ایفا کرده است.

او تأکید کرد: پاکستان توانایی حل‌وفصل چنین تنش‌ها را دارد.

ممنون حسین اظهار داشت: ترکیه نیز در تلاش‌های پاکستان نقش دارد. رییس‌جمهور پاکستان هفته گذشته با هیأت پارلمانی عربستان به رهبری «عبدالله بن محمد بن ابراهیم الشیخ» رییس مجلس شورای عربستان در اسلام‌آباد دیدار کرد.

او در این دیدار تأکید کرد که پاکستان به‌خاطر وجود حرمین شریفین به مردم و دولت عربستان بسیار احترام می‌گذارد.

ممنون حسین افزود: پاکستان همکاری خود را با عربستان در جنگ علیه تروریسم ادامه خواهد داد.

این در حالی است که «عادل الجبیر» وزیر امور خارجه عربستان پس از دیدارهای نخست‌وزیر و رییس ستاد ارتش پاکستان به ریاض و تهران با رد نقش پاکستان در تنش‌های ایران و عربستان گفته بود که کشورش هیچ نیازی به میان‌جیگری کشورهای منطقه به‌ویژه پاکستان ندارد.

وزیر داخله آلمان:

باید چند هفته‌ی تصاویر شرایط بد پناهنده‌گان را تحمل کنیم

وزیر داخله آلمان با وجود شرایط بد پناهنده‌گان در یونان انتقادها از توافق ترکیه با اتحادیه اروپا بر سر مسأله پناهنده‌گان را رد و با حمایت از این توافق تأکید کرد که ما باید چند هفته‌ی این تصاویر سخت را تحمل کنیم.

توماس دمایزیر، وزیر داخله آلمان روز گذشته در سخنانی در برلین گفت که انتظار هجوم بالای پناهنده‌گان به اروپا از آفریقا را دارد و اعلام کرد که به این ترتیب فشار مهاجران بالا باقی می‌ماند.

وزیر داخله آلمان بدون توجه به شرایط سخت پناهنده‌گان در یونان، انتقادها به توافق پناهنده‌گان اتحادیه اروپا با ترکیه را مجدداً رد و اظهار کرد: «رویکرد ما حتا اگر چند هفته مجبور به تحمل تصاویر سخت باشیم، درست است».

یونان براساس قرارداد ترکیه با اتحادیه اروپا از دوشنبه گذشته پناهنده‌گان زیادی را به ترکیه بازگردانده است. سازمان‌های امدادی بین‌المللی و اپوزیسیون آلمان به این نوع برخورد اروپا با پناهنده‌گان انتقاد شدیدی وارد کرده‌اند.

وزیر داخله آلمان همچنین تأکید کرد که همه آن‌هایی که می‌خواهند این‌جا نزد ما زنده‌گی کنند، باید فرهنگ آلمانی را بشناسند و ارزش‌های اساسی ما از جمله حق موجودیت اسرائیل را بپذیرند.

نخستین پارک اسکی در بامیان افتتاح شد

نخستین پارک اسکی در کشور تحت نام پارک شهید مزاری در مرکز ولایت بامیان افتتاح شد.

در مراسم افتتاحیه محمد طاهر زهیر والی بامیان، همایون خیری رییس عمومی تربیت بدنی و ورزش و شماری از ورزشکاران اشتراک ورزیده بودند.

والی بامیان افتتاح پارک اسکی را در جذب توریسم و راه‌اندازی مسابقات ورزشی کشوری و بین‌المللی مهم خوانده و آنرا یک دست‌آورد برای مردم این ولایت دانست.

همایون خیری، رییس عمومی تربیت بدنی و ورزش کشور هدف سفرش را دیدار با ورزشکاران، بررسی مشکلات و چالش‌های فدراسیون‌ها و کمک به ورزشکاران عنوان کرد.

خیری وعده سپرد که به زودی مرکز فدراسیون اسکی در بامیان ایجاد و به فعالیت آغاز خواهد کرد.

پیکه دلیل پوشیدن پیراهن شماره ۳ بارسلونا را فاش کرد

مدافع میانی تیم فوتبال بارسلونا دلیل این‌که چرا پیراهن شماره ۳ را در تمام دوران بازیگری‌اش در بارسلونا به تن کرده است، اعلام کرد.

جرارد پیکه چه، زمانی که در رده جوانان تیم فوتبال بارسلونا بازی می‌کرد، چه اکنون که در تیم اصلی این باشگاه توپ می‌زند، همواره پیراهن شماره ۳ آبی‌وآلانی‌ها به تن کرده است. او اکنون فاش کرده که دلیلش برای انتخاب این شماره چیست.

پیکه در پیام ویدیویی جدیدش گفت که در تیم جوانان بارسلونا تأکید بسیاری بر اختصاص شماره‌ها، متناسب با پست هر بازیکن صورت می‌گرفت و این‌که ترجیح داده شماره‌ی که برای اولین بار در بارسا به او داده شد را حفظ کند.

مدافع بارسلونا گفت: در تیم جوانان با سه مدافع بازی می‌کردیم. دفاع راست همیشه باید شماره ۲ را می‌پوشید، دفاع چپ باید پیراهن شماره پنج را به تن می‌کرد و پیراهن شماره ۳ هم متعلق به مدافع میانی بود.

در دوران حضور پیکه در تیم جوانان بارسا، شماره چهار بارسلونا، شماره‌ی بود که پپ گواردیولا در نقش هافبک میانی در فاصله سال‌های ۱۹۹۰ تا ۲۰۰۱ در اختیار داشت و شماره‌های ۶ تا ۱۱ هم همیشه به هافبک‌ها و مهاجمان اختصاص پیدا می‌کرد.

هشدار جدی زیدان به خامس

سرمربی سفیدپوشان مادریدی به هافبک کلمبیایی این تیم بابت رفتار اخیرش در بازی مقابل ولفسبورگ هشدار جدی داد.

پس از شکست ۲ بر صفر چهارشنبه‌شب رئال‌مادرید مقابل ولفسبورگ در دور رفت از مرحله یک چهارم نهایی لیگ قهرمانان اروپا بود که انتشار تصاویری عجیب از خامس رودریگس به مذاق هواداران رئال‌مادرید خوش نیامد.

تصاویر منتشر شده نشان می‌دهد که در دقیقه ۸۱ این بازی در حالی که نماینده اسپانیا از میزبان آلمانی خود ۲ بر صفر عقب است، هافبک کلمبیایی کهکشانی‌ها که با دنی کارواخال و زیر نظر مربی بدن‌ساز تیم در کنار زمین در حال گرم کردن است، می‌خندد. در این صحنه مشخص است که کارواخال از خنده خامس متعجب شده، چون به نظر او وقتی تیمش در زمین ولفسبورگ شکست خورده، دلیلی برای خوش‌حالی وجود ندارد. خامس در این دیدار در دقیقه ۸۴ به‌جای تونی کروس به بازی رفت و نتوانست کار خاصی برای نجات تیمش از شکست انجام دهد.

زین‌الدین زیدان با هشدار جدی به هافبک ۲۴ ساله تیم رئال‌مادرید بابت رفتار اخیرش در بازی مقابل ولفسبورگ گفت: دوست ندارم چنین حرکتی تکرار شود و باید از این چیزها درس بگیریم. هیچ‌کس از حرکت خامس خوش نیامد، اما به‌ر حال باید آن را به فراموشی بسپاریم. رودریگس می‌داند که چنین صحنه‌هایی در عرض تنها دو یا سه ثانیه شکار می‌شوند. او باید از این اتفاق درس بگیرد. به‌ر حال اتفاقی که پیش از این افتاده است، روی عملکرد کنونی رئال‌مادرید تأثیر نمی‌گذارد.

Mandegar

کودک افغانستانی اروپا را در حیرت فرو برد!

یک کودک افغانستانی با فرستادن پیامی به یک امدادگر خیریه از داخل یک لاری دارای سردکننده زنده‌گی خود و ۱۴ مهاجر دیگر را نجات داده است. این مطلب را فرد امدادگری ابراز داشته است که به این مهاجران کمک کرده است.

احمد شش یا هفت ساله با استفاده از تلفون موبایلی که اینکا سوریل، کارمند امدادی بریتانیایی به او در یک کمپ مهاجران در فرانسه داده بود، در مسیر راه قاچاقی به او پیام داد که آن‌ها در داخل یک لاری اند و اکسیجن برای تنفس ندارند.

سوریل که برای اشتراک در یک کنفرانس در نیویارک به سر می‌برد، بعد از دریافت این پیام کتبی (اس ام اس) به تانیا فریدمن، همکار خود در بریتانیا تماس گرفت و او به پولیس خبر داد.

افسران پولیس شماره تلفون این کودک مهاجر را ردیابی کرده و موتر آن‌ها را متوقف نمودند و همه سرنشینان آن را به مسولان مراقبت از مهاجران سپردند.

فرید من که برای سازمان خیریه بریتانیایی «کمک به مهاجران» کار می‌کند، به فرانس پرس گفت: «این یک داستان شگفت‌آور است. این یک شبکه جهانی از مردم است که برای نجات زنده‌گی دست به دست هم می‌دهند و رهبری آن را یک پسر خوردسال به دوش دارد.»

خانم سوریل احمد را در کمپ مهاجران موسم به «جنگل» در بندر کاله فرانسه دیده بود؛ جایی که هزاران پناهجو و مهاجران اقتصادی در انتظار فرصتی برای عبور به بریتانیا هستند و غالباً این سفر را غیرقانونی انجام می‌دهند.

ماه گذشته زمانی که تخریب کمپ «جنگل» شروع شد، خانم سوریل یک موبایل با کریدیت کارت و

مدرسه انتحاری پرور در دشت ارچی کندز

اسدالله عمرخیل والی کندز می‌گوید که یک مدرسه دینی آموزش حملات انتحاری، بمب‌سازی، ماین‌گذاری و ساخت مواد انفجاری در ولسوالی دشت ارچی این ولایت شناسایی شده است.

قرار اطلاعات مقام‌های محلی کندز، این مدرسه از یک سال به این سو، آموزه‌های تندروانه و خوانش سخت‌گیرانه از دین اسلام را تبلیغ کرده و از نوجوانان سراسر کشور می‌خواهد تا به آن‌ها بپیوندند.

آقای عمرخیل می‌گوید که نهادهای کشفی امنیت ملی ولایت کندز، هفته پیش از وجود این مدرسه آگاه شدند. پیش از این، گمان بر این بود که در مدرسه دینی دشت ارچی، صرفاً مضامین و کتاب‌های معتبر دینی و مذهبی آموزش داده می‌شود و این مدرسه هیچ ارتباطی با گروه‌های هراس‌افکن از جمله طالبان کندز ندارد.

به گفته والی کندز مدرسه دینی دشت ارچی نزدیک به ۳۰۰ دانش‌آموز دارد. اما تمامی این دانش‌آموزان زیر سرپرستی مولوی جنت‌گل - یکی از اعضای برجسته شبکه القاعده در افغانستان - و ملا سلام - والی خودخوانده طالبان در کندز - قرار دارند.

همچنین یکی از مأموران سازمان استخباراتی پاکستان به نام «عمران» که متخصص آموزش ساختن واسکت‌های انتحاری و فن بمب‌گذاری است، نیز در این مدرسه مشغول تدریس نوجوانان می‌باشد. گفته می‌شود که عمران اخیراً و پس از وخامت اوضاع امنیتی در کندز، از پاکستان به این ولایت فرستاده شده است.

به تازه‌گی چهار کودک ۱۵ تا ۱۷ ساله که قصد ورود به مدرسه دینی دشت ارچی را داشتند، توسط نیروهای امنیت ملی دستگیر شدند. این چهار تن در مدرسه دینی «میاگل جان آغا» در نزدیکی ولسوالی قره‌باغ کابل، حملات انتحاری را آموزش دیده و قصد داشتند آموخته‌های‌شان را در اختیار دانش‌آموزان مدرسه دشت ارچی قرار دهند.

پارسال نیز محمد عمر صافی والی پیشین کندز، با اشاره به نفوذ گسترده هراس‌افکنان به این ولایت گفته بود که ولسوالی دشت ارچی به مرکز بزرگ آموزشی، تدارکاتی و جنگی طالبان، گروه جنرال و داعش تبدیل شده است.

به گفته مقام‌های محلی، در حال حاضر ۸۰ درصد ولسوالی دشت ارچی زیر اداره طالبان قرار دارد.

car no signal iam in the cantenar. « lam no jokan valla

سخنگوی پولیس تایید کرد که این لاری در شاهراهی در منطقه لسترشر در مرکز بریتانیا در روز پنج شنبه توقف داده شده و ۱۴ سرنشین آن به ظن مهاجرت غیرقانونی بازداشت شده‌اند.

سخنگوی پولیس افزود که یک مرد به ظن قاچاق کردن این افراد به بریتانیا بازداشت شده است، و در عین زمان اقدام‌های محافظتی برای کودکی که در این لاری بود روی دست گرفته شده است.

احمد تنها نبود و همراه با برادر بزرگ‌ترش که حدود ۲۰ سال سن دارد در داخل این لاری بوده است. مقام‌ها گفته‌اند که از تابستان سال گذشته به این سو روزانه حدود ۴۰ مهاجر بعد از عبور از تونل مانش به بریتانیا دستگیر شده‌اند.

شماره خود را به احمد داده بود تا در صورتی که کدام خطری برایش پیدا شود تماس بگیرد.

سوریل به اشتراک کنندگان کنفرانس (در نیویارک) گفت: «او به من پیام داد که به جانب بریتانیا حرکت کرده است. سپس او پیام داد که آن‌ها را در عقب یک لاری نشانده‌اند و راننده توقف نمی‌کند؛ لاری با سردکننده مجهز بود و او چاره‌ی برای خارج شدن نداشت.»

مفهوم پیامی که احمد با انگلیسی شکسته به این کارمند امدادی فرستاده، این است که «من نیاز به کمک دارم، راننده ایستاد نمی‌کند، اکسیجن وجود ندارد، [تلفون] سیگنال ندارد، داخل کانتینر هستم، به ولا که مزاح نمی‌کنم.»

متن اصلی پیام احمد به انگلیسی: « I ned help darivar no stap car no oksijan in the

آلمان و افغانستان درباره میکانیسم اخراج

پناهجویان کار می‌کنند

به گفته بلخی، در پیش‌نویس این توافقنامه از جانب افغانستان مثلاً این نکته درج شده است که «نباید هیچ افغان بیمار، کودک، زن و سالمند» اخراج شود.

منابع دیگر گفته‌اند که افغانستان در این توافقنامه می‌خواهد که آلمان برای مهاجران بازگشت داده شده خانه بسازد. علاوه بر این، گفته شده است که برای این مهاجرین باید امکانات آموزشی فراهم شود و ایده آل این است که این امکانات در داخل آلمان فراهم شود.

متخصصان آلمانی که در این بحث‌ها شامل‌اند گفته‌اند که آلمان روی بازگشت داوطلبانه مهاجران افغان حساب می‌کند. به نقل از این منابع گفته شده است که روی این مساله فکر می‌شود که برای این مهاجران «کمک‌هایی برای ممکن سازی الحاق دوباره به جامعه فراهم شود.» منابع آلمانی آگاه با این مساله گفته‌اند که باید احتیاط شود که برنامه‌های بازگشت دادن مهاجران تبدیل به انگیزه دیگری برای فرار از افغانستان نگردد.

آلمان در کابل رایه می‌شود. این مقام حکومت افغانستان گفت که متن پیشنهادی این توافقنامه از جانب آلمان یک ماه پیش به حکومت افغانستان سپرده شده بود. قرار است به زودی گفت‌وگوها در این رابطه آغاز شود. وزیر امور مهاجران افغانستان تاکید کرد که تا زمانی که این توافقنامه امضا نشده است، افغانستان هیچ مورد از اخراج مهاجران را تحمل نمی‌تواند.

آلمان و افغانستان برای تدوین یک توافقنامه در مورد بازگشت دادن مهاجران افغانستانی به پیشرفت‌هایی دست یافته‌اند. حکومت آلمان قبلاً گفته است که همه افغانستانی‌ها نمی‌توانند شانس دریافت پناهنده‌گی را داشته باشند.

سید حسین عالمی بلخی، وزیر امور مهاجران و عودت کنندگان افغانستان به خبرگزاری آلمان (دی پی ای) گفت که پیش‌نویس این توافقنامه در روزهای آینده به سفارت جمهوری فدرالی